

Biuletyn Informacyjny Gminy Szczurowa

gazeta bezpłatna

NASZA GMINA

nr 2/2024

ISSN 2657-683X

www.szczurowa.pl

Inwestycje

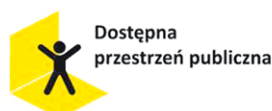
W Szczurowej powstaje nowy plac zabaw. Będzie dostosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnościami

30 kwietnia 2024 r. Zbigniew Moskal - Wójt Gminy Szczurowa podpisał umowę na realizację zadania pn. „Budowa obiektów małej architektury wraz z utwardzeniem terenu w ramach poprawy dostępności placu zabaw na dz. nr 953/7 w Szczurowej”.

W ramach inwestycji przewidziano montaż urządzeń typu: plac zabaw integralny, głuchy telefon, huśtawka integracyjna, huśtawka wagowa, trampolina, tablica tyflograficzna. Zadanie realizować będzie firma DELTA CERT Sp. z o.o. w Rzeszowie.

Całkowity koszt inwestycji to 342 555,00 złotych. Zadanie jest w 80% dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w ramach programu „Dostępna przestrzeń publiczna”.

Zadanie przyczyni się do poprawy jakości życia najmłodszych, w tym dzieci chorych i niepełnosprawnych zamieszkujących tereny gminy Szczurowa poprzez stworzenie bezpiecznej, dostępnej przestrzeni zabawowej w formie placu zabaw.

Inwestycja w „zielone płuca” w Dolinie Wisły

W gminie Szczurowa powstanie strefa bioróżnorodności – obszary zielone, które zostaną uporządkowane i oczyszczone, objęte nasadzeniami oraz otoczone opieką z dbałością o zachowanie ich naturalnych wartości. Działania zostaną przeprowadzone w ramach projektu „Wzmocnienie i ochrona bioróżnorodności w Dolinie Wisły”, w którym biorą udział również gminy: Rzezawa, Drwinia i Koszyce. Zadania zostaną zrealizowane dzięki wsparciu z Funduszy Europejskich dla Małopolski. Promesę gwarantującą dofinansowanie dla gminy Szczurowa oraz gmin partnerskich przekazał wicemarszałek Józef Gawron.

W gminie Szczurowa projekt będzie realizowany w miejscowości Popędzyna, leżącej na pograniczu krajobrazu naturalnego – lasu i pobliskiej rzeki – oraz kulturowego – otaczających pól uprawnych i wałów rzeki Wisły, w bezpośrednim sąsiedztwie ścieżki rowerowej. Powstanie tam wyjątkowy obszar, objęty szczególną troską: strefa bioróżnorodności. Wyznaczenie jej umożliwi zadbanie o ten teren bez naruszania jego naturalnych wartości.

Projekt przewiduje m.in. wykonanie nowych nasadzeń w miejscu powalonych drzew, oczyszczenie dna tamtejszego stawu, wysianie trawy i roślin wodolubnych, w których lubią przebywać ptaki, a także nasadzenie drzew, których owocami chętnie się żywią. Ponadto zostaną rozsiane łąki kwiatne przyciągające pszczoły, motyle i owady. Tereny łąk, które zarastają mniej wartościowe krzewy, zostaną uporządkowane i obsadzone krzewami z kwiatami i owocami, które mogą przyciągać ptaki i owady. W strefie powstaną także czatownie i obiekty małej architektury. Łączna wartość całego projektu to ponad 6,5 mln zł, z czego dofinansowanie ze środków europejskich to ponad 5,5 mln zł.

Operatorem wniosku jest Nadwiślańska Grupa Działania E.O. Cenoma.

Dom Ludowy w Dołędze w nowej odsłonie

21 maja odbył się odbiór końcowy remontu w Domu Ludowym w Dołędze.

Zakres realizowanych prac był szeroki i obejmował przede wszystkim: docieplenie ścian zewnętrznych budynku, wymianę stolarki okiennej oraz drzwiowej, wymianę obróbek blacharskich tj. parapetów okiennych zewnętrznych, rynien oraz rur spustowych, montaż paneli fotowoltaicznych, przebudowę instalacji centralnego ogrzewania oraz instalacji elektrycznej budynku.

Oprócz tego w budynku wykonano modernizację pomieszczeń. Na parterze przebudowany został węzeł sanitarny, sala widowiskowa oraz biblioteka. Na piętrze budynku wykonany został natomiast remont ścian, podłóg oraz sufitów, demontaż i montaż ścianek działowych.

Kwota zadania wyniosła prawie 3,2 mln złotych, z czego 2 mln zł stanowiła dotacja z Programu Inwestycji Strategicznych, edycja 3 – PGR Polski Łądz.

Wykonawcą zadania była firma MARPOL.

Nowa szatnia w Woli Przemyskiej!

W Woli Przemyskiej, przy boisku LKS Wiślanie Wola Przemyska, dokonano znaczącej poprawy infrastruktury sportowej w ramach zadania pn. „Budowa szatni sportowej w Woli Przemyskiej”.

Inwestycja zakładała budowę budynku w technologii kontenerowej o funkcji zaplecza szatniowo-sanitarne-go przy istniejącym boisku do piłki nożnej wraz z instalacjami wewnętrznymi w budynku oraz z instalacjami zewnętrznymi. Ponadto utwardzono teren dojazdu do obiektu.

Zadanie realizowała Firma Handlowo Usługowa EL - BUD Leszek Wójcik. Koszt inwestycji wyniósł 673 373,17 złotych.

Remizy w Uściu Solnym, Pojawiu, Rylowej, Natkowie i Zamłynie po remoncie

W czerwcu miały miejsce odbiory techniczne części budynków stanowiących siedziby strażaków OSP z terenu gminy Szczurowa. Umowa na ich remonty została podpisana w lipcu ubiegłego roku.

1. Remiza OSP Wola Przemyska-Natków została rozbudowana o część bojową. Powiększono oraz zaadaptowano wnętrze budynku, a także zamontowano bramy garażowe. Koszt inwestycji wyniósł 249 319,70 złotych.

2. W remizie OSP Wola Przemyska - Zamłynie wykonano m.in.: pionową izolację przeciwwodną i termiczną ścian fundamentowych, remont i uzupełnienie obróbek blacharskich na dachu oraz orynnowania, remont kominów wentylacyjnych, malowanie ścian i sufitu, wymianę stolarki wewnętrznej oraz uzupełnienie instalacji wod-kan. ciśnieniowego w oknie. Wartość zadania wyniosła 67 591,93 zł.

3. W budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Uściu Solnym zostały wykonane roboty wykończeniowe garaży, w tym: tynki i posadzki, instalacje elektryczne oraz C.O, montaż bram garażowych, montaż drzwi wewnętrznych oraz elewacja budynku. Wartość zadania to 372 244,47 złotych.

4. Remiza w Pojawiu zyskała nową elewację, dobudowano łazienkę, a także wymieniono instalację elektryczną i centralne ogrzewanie. Na budynku zamontowano instalację fotowoltaiczną. W budynku wymieniono również okna.

5. W Rylowej w ramach inwestycji wykonano: remont pomieszczeń kuchni i pomieszczeń przynależnych oraz holu, szatni i sali tańca, wymianę stolarki drzwiowej, oraz wymianę lamp. Koszt zadania to 328 152,91 zł.

Dzięki przeprowadzonym inwestycjom remizy strażackie zostały dostosowane do aktualnych standardów bezpieczeństwa, co z pewnością poprawi warunki pracy strażaków oraz zwiększy bezpieczeństwo mieszkańców.

Szczurowskie świetlice z dofinansowaniem z Województwa Małopolskiego

Na podstawie Uchwały Sejmiku Województwa Małopolskiego, w dniu 22.04.2024 r. została zawarta umowa pomiędzy Gminą Szczurowa a Województwem Małopolskim.

Gminie Szczurowa w ramach konkursu pn.: „Małopolskie świetlice wiejskie 2024”, została przyznana dotacja w wysokości 30 000,00 zł, na zakup elementów wyposażenia do świetlic wiejskich w miejscowości Dąbrówka Morska i Strzelce Małe.

Szacunkowy koszt zadania wynosi 43 520,00 zł. Termin realizacji: 30.08.2024 r.

Zadanie współfinansowane jest ze środków finansowych Województwa Małopolskiego w ramach konkursu pn. „Małopolskie świetlice wiejskie 2024”.

Darmowe kompostowniki dla mieszkańców gminy

MAŁOPOLSKA

Gmina Szczurowa przystąpiła do pilotażowego projektu Województwa Małopolskiego polegającego na udzieleniu wsparcia finansowego dla gmin z terenu województwa małopolskiego w zakresie zaopatrzenia w kompostowniki mieszkańców i ich bezpłatnemu użyczeniu. Kompostowniki po upływie związania terminem umowy staną się własnością właścicieli nieruchomości.

Celem zadania jest promocja kompostowania bioodpadów na własne potrzeby, edukacja mieszkańców w zakresie zagospodarowania bioodpadów (odpadów zielonych, odpadów kuchennych) oraz zwiększenie ilości bioodpadów zagospodarowanych we własnym zakresie w kompostownikach przydomowych. W rezultacie ograniczone zostaną ilości bioodpadów oddawanych przez mieszkańców w ramach systemu gospodarki odpadami funkcjonującego na terenie województwa małopolskiego.

Województwo Małopolskie udzieliło gminie pomoc finansową na ww. zadanie w wysokości 33 000,00 zł. Jest to maksymalna kwota przyznawanego gminom wsparcia.

Wyłonionym wykonawcą została firma EKOBAT Maciej Chajdys ul. Ofiarna 4/28, 93 – 380 Łódź, która dostarczyła zamówione kompostowniki.

Kompostowniki po podpisaniu umowy użyczenia zostały wydane tym mieszkańcom, którzy w odpowiednim terminie złożyli na nie zapotrzebowanie.

Mieszkańcy otrzymali kompostowniki TERMO – 700 dostosowane do niemal każdego ogrodu o pojemności 720 litrów. Pojemniki charakteryzują się nowoczesną formą oraz dużą funkcjonalnością. Posiadają zdejmowaną pokrywę z płynną regulacją dopływu powietrza oraz zamkiem. Na dole kompostownika znajdują się dwie wygodne klapki do wybierania gotowego kompostu.

Do kompostownika dołączona została etykieta informująca o źródle finansowania.

Projekt finansowany jest ze środków Województwa Małopolskiego.

Kolejna droga gminna przeszła gruntowny remont

Zakończyła się budowa drogi gminnej nr 250531 K Szczurowa Brzezinki – Wola Przemysłowa w miejscowości Kwików, Księżę Kopacze, Wola Przemysłowa o długości 1776,0 m w kilometrażu 4+133,00 do 5+909,00.

W poniedziałek, 1 lipca odbył się odbiór inwestycji. Wykonawcą robót była firma BUD-DRÓG Łagosz Sp.J. Usługi Budowy i Modernizacji Dróg. W ramach zadania wykonano: czyszczenie przepustów z namułu, remont uszkodzonych przepustów, wzmocnienie podbudowy, nawierzchnię oraz utwardzenie poboczy. Całkowita wartość inwestycji to 1 307 670,18 zł.

Projekt dofinansowany został w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg i skierowany jest do mieszkańców gminy Szczurowa. Ma on na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu kołowego i pieszego, podwyższenie komfortu i bezpieczeństwa użytkowników drogi, zapewnienie spójności sieci dróg publicznych.

NASZA GMINA Biuletyn Informacyjny
Gminy Szczurowa – kwartalnik

Wydawca: Gminne Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej, ul. Rynek 4, 32-820 Szczurowa, tel. 14 632 09 59; gazeta@gck-szczurowa.pl

Nakład: 2000 egzemplarzy

Redaktor naczelny: Mateusz Michalski

Zespół: Bogusława Daniel-Zieja, Gabriela Sajdak, Sebastian Marcisz, Patrycja Sipior, Arkadiusz Wąs

Skład i druk: Wydawnictwo Ruthenus – Rafał Barski
ul. I. Łukasiewicza 49, 38-400 Krosno
e-mail: ruthenus@ruthenus.pl
tel. 13 436 51 00

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korygowania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Obchody 233. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja

Jak co roku w naszej gminie obchodziliśmy uroczyste obchody kolejną, 233. rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja, pierwszej w Europie i drugiej na świecie (po amerykańskiej Konstytucji z 1878 r.) nowoczesnej konstytucji państwowej. Konstytucja ta została uchwalona przez Sejm Wielki, który był pierwszym w historii Sejmem powszechnym. Obchody Święta Konstytucji 3 Maja mają charakter patriotyczny i są okazją do przypomnienia sobie ważnych wydarzeń z historii Polski, które miały wpływ na jej rozwój i kształtowanie się jako państwa.

Obchody Święta Narodowego – 233. Rocznicy Uchwalenia Konstytucji 3-go Maja w Gminie Szczurowa tradycyjnie odbyły się pod pomnikiem Ofiar I i II Wojny Światowej. Kwiaty i wieńce pod pomnikiem złożyli: w imieniu Zbigniewa Moskala – Wójta Gminy Szczurowa - przedstawiciele Urzędu Gminy Szczurowa, Przewodniczący Rady Gminy Szczurowa, a także przedstawiciele Gminnego Centrum Kultury, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, oraz Zespołu Szkół w Szczurowej.

Gminne obchody zwińczyła część artystyczna w wykonaniu uczniów Zespołu Szkół w Szczurowej, a oprawę muzyczną wydarzenia zapewniła nieoceniona Orkiestra Dęta OSP Szczurowa oraz Chór „Dzieci z Dworu”.

Red.

Inauguracyjna Sesja Młodzieżowej Rady Gminy Szczurowa

W marcu, kilka tygodni po wyborach, na sali widowiskowej Gminnego Centrum Kultury w Szczurowej spotkali się uczniowie, którzy będą reprezentować swoje szkoły w czasie trwania pierwszej kadencji Młodzieżowej Rady Gminy. Podczas sesji zapadły pierwsze ważne decyzje. Młodzi radni nie tylko przyjęli zaświadczenia o wyborze oraz serdeczne gratulacje przekazane przez Zbigniewa Moskała – Wójta Gminy Szczurowa, ale także wybrali ze swojego grona prezydium.

Sesję otworzył i poprowadził Wójt. Pierwszym punktem spotkania było wręczenie zaświadczeń o wyborze na Radnego Młodzieżowej Rady Gminy. Następnie każdy z nowych radnych złożył przyrzeczenie: „Ślubuję uroczyste obowiązków radnego Młodzieżowej Rady Gminy Szczurowa wykonywać godnie, rzetelnie i uczciwie. Pracować dla dobra młodzieży gminy Szczurowa”. Każdorazowe wypowiedzenie słów „ślubuję” było równoznaczne z objęciem mandatu radnego.

Kolejnym punktem sesji był wybór przewodniczącego rady. Na to stanowisko zgłosiło się 2 chętnych. W tajnym głosowaniu młodzież zdecydowała, że tę funkcję powierzą Izabeli Pochroń z Publicznej Szkoły Podstawowej w Zaborowie. Była to pierwsza wiążąca decyzja młodej rady. Kolejnymi punktami były wybór zastępcy, którym została Lena Fita z Zespołu Szkół w Szczurowej, oraz sekretarza, którym została Adrianna Badzioch z Publicznej Szkoły Podstawowej w Zaborowie.

Młodzieżowa Rada Gminy Szczurowa liczy 13 osób i składa się z przedstawicieli wszystkich szkół funkcjonujących na terenie gminy. Celem działania rady jest promowanie idei społeczeństwa obywatelskiego, upowszechnianie zasad działania samorządu terytorialnego wśród młodzieży, integracja i współpraca środowisk młodzieżo-

wych na terenie gminy, podejmowanie działań na rzecz zaspokajania potrzeb i oczekiwań młodych mieszkańców gminy, a także organizacja aktywnego uczestnictwa młodzieży w życiu publicznym. Kadencja pierwszej Młodzieżowej Rady Gminy potrwa dwa lata.

UG Szczurowa

Podsumowanie sezonu piłkarskiego 2023/2024

– drużyny z Gminy Szczurowa

W Niemczech trwają właśnie Mistrzostwa Europy w piłce nożnej, z pewnością wielu mieszkańców naszej gminy śledzi piłkarskie zmagania, niedługo przed samymi mistrzostwami dobiegł jednak końca sezon rozgrywek w Polsce. W oficjalnych rozgrywkach ligowych wzięło udział pięć drużyn z Gminy Szczurowa.

W brzesko-bocheńskiej „okręgówce” o ligowe punkty walczyła **Rylovnia Ryłowa**. Jest to najwyższej sklasyfikowany zespół z naszej gminy. Zawodnicy trenera **Piotra Stawarza** w 26 spotkaniach zgromadzili 50 punktów, co przełożyło się na 5 miejsce w tabeli. Najlepszym strzelcem zespołu został **Krzysztof Sikora**, który zdobył 15 bramek. Szczegółowe statystyki dostępne są na facebookowej stronie Klubu.

Drugi zespół Rylovii, prowadzony przez Arkadiusza Ostrowskiego, występował w rozgrywkach B Klasy. Uplasował się na 2 pozycji w tej lidze, zdobywając 44 punkty. Najskuteczniejszym zawodnikiem rezerw Rylovii był **Jakub Mika** – strzelec 13 bramek. *Bilans naprawdę dobry, choć przy lepszej skuteczności powinien być okazalszy. Do zajęcia pierwszego miejsca, gwarantującego awans, zabrakło punktów straconych szczególnie po rundzie jesiennej. Pomimo wielu wygranych, szwankowała skuteczność. Cieszy na pewno zaangażowanie zawodników. Podkreślić należy także bardzo dobrą współpracę z trenerem pierwszej drużyny Piotrem Stawarzem* – powiedział **Arkadiusz Ostrowski**, trener drugiej drużyny Rylovii Ryłowa.

Szczebel niżej niż pierwszy zespół Rylovii występują Wiślanie Wola Przemysłowska. Drużyna Wiślan w 26 meczach A Klasy zdobyła 41 punktów, co dało im 6 pozycję w tabeli. *W rundzie wiosennej, podobnie jak w jesiennej, bardzo dobre mecze przeplataliśmy tymi słabszymi, co pozwoliło na zajęcie 6 miejsca w tabeli i biorąc pod uwagę poprzedni sezon, ten wynik jest rozczarowujący. Dziękujemy jednak wszystkim za wsparcie podczas ubiegłego sezonu i obiecujemy, że dołożymy wszelkich starań, aby ten nadchodzący był o wiele lepszy* – powiedział **Józef Stachowicz**, prezes oraz grający trener Wiślan. Wraz z **Arkadiuszem Gwoździem**

jest on również najlepszym strzelcem zespołu – obaj mają na swoim koncie po 17 bramek. Szczegółowe statystyki dostępne są na facebookowej stronie Klubu.

W B Klasie występują również dwa inne zespoły z naszej gminy. **Korona Niedzieliska**, ubiegłoroczny V ligowiec, uplasował się na trzeciej pozycji, za drugim zespołem Rylovii i Orłem Stróże. Zawodnicy Korony w 18 spotkaniach wywalczyli 34 ligowe punkty. Najlepszym strzelcem zespołu z Niedzielisk był **Rafał Augustyn**, który w 12 spotkaniach zdobył aż 23 bramki, co daje bardzo wysoką średnią prawie dwóch bramek na mecz.

Runda wiosenna była trudna dla naszego klubu ze względu na bardzo dużą liczbę kontuzji. W najgorszym momencie nawet 12 zawodników było niezdolnych do gry. Do tego dochodziły różnego rodzaju nieobecności związane z uroczystościami okolicznościowymi. Czasem z trudem udawało się skompletować całą jedenastkę, więc z perspektywy czasu i problemów kadrowych w tej rundzie 3 miejsce trzeba uznać za sukces – powiedział prezes Korony Niedzieliska, **Adam Świątek**.

W tej samej lidze gra również **Orlik Szczurowa**. Zespół ten zajął 7 miejsce w tabeli, zdobywając 20 punktów w 18 meczach. Najlepszym strzelcem Orlika został **Mateusz Woźniczka**, który zanotował 14 trafień. – *Runda wiosenna okazała się trudnym okresem z kilkoma kontuzjami i paroma wpadkami. Zadebiutowały również młode twarze. Z niecierpliwością wyczekujemy nowego sezonu, w którym powrócimy na nasz odnowiony obiekt* – powiedział **Daniel Kuraś**, sekretarz Orlika Szczurowa.

Ilość zespołów w Gminie Szczurowa (a także w gminach sąsiednich) świadczy o dużym zainteresowaniu piłką nożną w naszym regionie, a najmłodsze dzieci z naszej gminy mogą zdobywać pierwsze umiejętności w Międzyszkolnym Klubie Sportowym Olimpijczyk Szczurowa.

Jakub Drewko

W artykule wykorzystano informacje z facebookowych stron Klubów oraz z <http://www.90minut.pl/> i <https://www.laczynaspilka.pl/>.

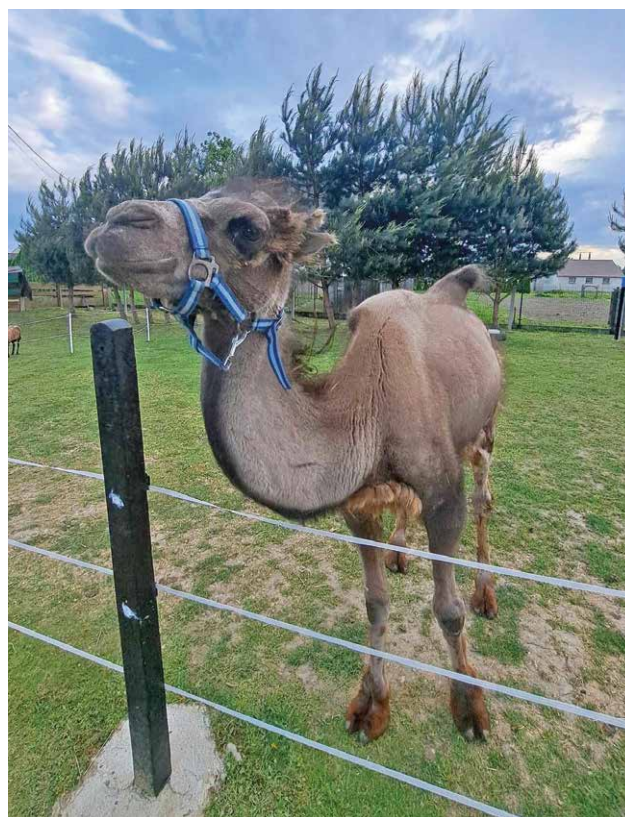
Mini Zoo we Wrzępi

6 lipca w Mini Zoo w miejscowości Wrzępia odbyły się wyjątkowe warsztaty tematyczne dotyczące alternatywnych form spędzania wolnego czasu. W tym niezwykle urokliwym miejscu, pełnym różnorodnych zwierząt takich jak alpaki, wielbłądy czy kozy, podczas wydarzenia dzieci mogły także skorzystać z licznych atrakcji, takich jak zajęcia sportowo-ruchowe prowadzone przez Fundację „Pełna Moc” i Stowarzyszenie Armando, dmuchane zjeżdżalnie, czy animacje. Dzięki temu czas spędzony w Mini Zoo był pełen radości i uśmiechu.

Dla dzieci przygotowano został specjalny poczęstunek. A oprócz tego nie zabrakło również waty cukrowej, kolorowych cukierków oraz kiełbasek z grilla, które były prawdziwym przysmakiem dla najmłodszych.

Całe wydarzenie przebiegło w niezwykle miłej i rodzinnej atmosferze, a uśmiechy na twarzach dzieci były dla organizatorów najlepszą nagrodą. Warsztaty, które odbyły się w Mini ZOO w Wrzępi to przykład jak ważne są wspólne inicjatywy, które integrują społeczność i dostarczają niezapomnianych wspomnień.

UG Szczurowa

Pierwsza sesja Rady Gminy Szczurowa IX Kadencji 2024-2029

7 maja 2024 r. odbyła się pierwsza sesja Rady Gminy Szczurowa IX Kadencji 2024-2029 zwołana na podstawie postanowienia Komisarza Wyborczego. Obrady prowadził Kazimierz Wróbel – najstarszy wiekiem z radnych Rady Gminy.

Pierwszym punktem sesji było przekazanie nowym radnym zaświadczeń o wyborze, które wręczał przedstawiciel Gminnej Komisji Wyborczej Pan Jacek Cieśla. Po otrzymaniu zaświadczeń radni złożyli ślubowanie: „Wierny Konstytucji i prawu Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję uroczyście obowiązki radnego sprawować godnie, rzetelnie i uczciwie, mając na względzie dobro mojej gminy i jej mieszkańców. Tak mi dopomóż Bóg”.

Po otrzymaniu zaświadczenia o wyborze ślubowanie złożył również Zbigniew Moskal - Wójt Gminy Szczurowa. Jednocześnie, rozpoczynając swoją drugą kadencję, podziękował wszystkim, za dotychczasowe wsparcie i cenne uwagi dotyczące rozwoju gminy Szczurowa oraz zachęcał do dalszej współpracy w rozpoczynającej się nowej kadencji samorządowej 2024-2029.

Następnie do wyborów przewodniczącego i wiceprzewodniczących Rady Gminy w Szczurowej powołano komisję skrutacyjną. W wyniku przeprowadzonego głosowania Przewodniczącym Rady Gminy w Szczurowej został Marcin Jawień, na wiceprzewodniczących wybrano: Piotra Świątka i Tomasza Dobosza.

Rada Gminy Szczurowa w kadencji 2024-2029 liczy 15 radnych:

- Jawień Marcin – Przewodniczący Rady Gminy Szczurowa
- Oleksy Bartłomiej
- Klisiewicz Wojciech
- Hanek Stanisław
- Wróbel Kazimierz
- Wierdanek Mariusz
- Smoleń Agnieszka
- Kłusek Rafał
- Maj Anna
- Maj Paweł
- Dobosz Tomasz – Wiceprzewodniczący Rady Gminy Szczurowa
- Szafraniec Konrad
- Łuczar Marek
- Świątek Piotr – Wiceprzewodniczący Rady Gminy Szczurowa
- Mika Józef

UG Szczurowa

Kolejna edycja akcji sprzątania świata w gminie Szczurowa przeszła do historii

W tegorocznej akcji udział wzięło prawie 1000 osób – od najmłodszych po najstarszych mieszkańców gminy. Zebrano worki z drobnymi odpadami, a także odpady o większych gabarytach takich jak: części samochodowe, opony rowerowe i samochodowe, kable, pręty, deski, obuwie oraz odzież itp. Akcja Sprzątania Świata trwa od wielu lat. Ogromna liczba chętnych pomocników co roku angażuje się i zbiera porzucone w różnych miejscach publicznych odpady, które ktoś nielegalnie pozostawił.

Przypominamy, że na terenie gminy odpady komunalne zarówno segregowane jak i pozostałości po segregacji odbierane są systematycznie zgodnie z obowiązującymi harmonogramami. Ponadto mieszkańcy gminy w ramach wnoszonych opłat mogą w ograniczonej ilości oddać odpady wielkogabarytowe do Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK-u).

Serdecznie dziękujemy uczniom szkół, wychowankom przedszkoli oraz nauczycielom, a także mieszkańcom, którzy wzięli udział w tegorocznej akcji proekologicznej i tym samym przyczynili się do poprawy stanu środowiska. Już teraz zachęcamy wszystkich chętnych do aktywnego uczestnictwa w wielkich porządkach w kolejnej akcji Sprzątania Świata.

Pamiętajmy jednak, aby „Sprzątać Świat” nie tylko podczas corocznej akcji, ale codziennie, bo tylko w taki sposób przyczynimy się do poprawy otaczającego nas środowiska.

Red.

Za nami STRAŻMAGEDON

– biegamy i pomagamy!

23 czerwca w Parku Kępińskich w Szczurowej odbyło się jedno z najbardziej oczekiwanych sportowych wydarzeń tego lata – STRAŻMAGEDON - biegamy i pomagamy. Impreza ta, będąca ekstremalnym biegiem z przeszkodami, przyciągnęła uczestników z całej Polski. W tegorocznej edycji wydarzenia wzięło udział ponad 300 uczestników.

Organizatorami zawodów była Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej w Górcie, a koordynatorami wydarzenia byli: Piotr Mikuś oraz Wojciech Podles. Zadanie zostało zrealizowane przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego i Gminy Szczurowa.

Terenowy bieg został podzielony na dwie trasy. Pierwsza, 3-kilometrowa przygotowana została z myślą o młodszych uczestnikach w wieku 10-16 lat. Druga, 8-kilometrowa dla uczestników powyżej 16 lat. Oba dystanse były bardzo wymagające i zróżnicowane. Zawodnicy musieli wykazać się nie tylko sprawnością fizyczną, ale także umiejętnością szybkiego podejmowania decyzji i radzenia sobie w trudnych warunkach. Część przeszkód została przygotowana przez samych strażaków z jednostek OSP z terenu powiatu brzeskiego, a każda z 40 potyczek miała swoją oryginalną nazwę. Biegacze rywalizowali ze sobą w konkurencji drużynowej oraz indywidualnej.

W trakcie rywalizacji panowała atmosfera pełna adrenaliny, ale również wsparcia oraz współpracy. Wiele przeszkód wymagało pracy zespołowej, co podkreślało ducha solidarności i koleżeństwa.

Wydarzenie – jak sama nazwa wskazuje – oprócz ekstremalnego biegu miało również za zadanie pomoc, dlatego imprezie towarzyszyły również inne aktywności – w tym akcja krwiodawstwa oraz inicjatywa „Zostań dawcą szpiku”.

Organizatorzy zadbali również o liczne atrakcje dla zgromadzonej publiczności. W specjalnie przygotowanej strefie rodzinnej dzieci mogły spróbować swoich sił na mini torze przeszkód, a o muzyczny akcent wydarzenia zadbał Chór „Dzieci z Dworu”.

W imieniu organizatorów składamy Serdecznie podziękowania strażakom ochotnikom z powiatu brzeskiego i tarnowskiego, funkcjonariuszom PSP, stowarzyszeniom, oraz wszystkim osobom, które bezinteresownie pracowały przy organizacji imprezy i czuwały nad sprawnym i bezpiecznym przebiegiem zawodów.

UG Szczurowa

Ósmoklasiści zwiedzili Akademię Wychowania Fizycznego w Krakowie

25 kwietnia br. najstarsi uczniowie szkół podstawowych z gminy Szczurowa mieli okazję uczestniczyć w wycieczce edukacyjnej do Krakowa.

Pierwszym punktem wyjazdu była wizyta na Akademii Wychowania Fizycznego. Uczniowie mieli tam okazję zapoznać się z ofertą uczelni, a także zaznajomić się z infrastrukturą AWF.

Następnie uczniowie udali się na Festiwal Zawodów 2024 w hali EXPO w Krakowie. Ósmoklasiści mieli możliwość zapoznania się tam z ofertą edukacyjną ponad 80 szkół ponadpodstawowych z Małopolski. Oprócz tego mogli zapoznać się z ofertą szkół branżowych z Małopolski, a także zobaczyć interaktywne prezentacje zawodów z różnych branż, spróbować samodzielnie wykonać prace związane z danym zawodem na interesujących ich stanowiskach pracy, oraz porozmawiać ze starszymi uczniami kształcącymi się w danym zawodzie.

Na zakończenie pobytu w Krakowie uczniowie odwiedzili Park Trampolin GoJump. Tam po profesjonalnej rozgrzewce poprowadzonej przez specjalistów przyszedł czas na skorzystanie z szeregu atrakcji w tym m.in. ścieżek

akrobatycznych, koszów do wsadów, zjeżdżalni czy basenów wypełnionych gąbkami. Zwieńczeniem wycieczki był wspólny obiad. Wyjazd został sfinansowany z budżetu Gminy Szczurowa.

UG Szczurowa

„Nadwiślańska Gwarancja Jakości”

SPOŁECZNE

W dniu 13 czerwca bieżącego roku odbyła się uroczysta gala podsumowująca operację własną LGD pt. „Czas na produkt lokalny – stworzenie i promocja marki lokalnej Nadwiślańskiej Grupy Działania „E.O.CENOMA”. Wydarzenie zgromadziło licznych gości, w tym przedstawicieli władz samorządowych oraz organizacji pozarządowych, a także lokalnych producentów. Swoją obecnością zaszczycił nas Wicemarszałek Województwa Małopolskiego Pan Józef Gawron, co podkreśliło znaczenie tego przedsięwzięcia dla regionu.

Podczas gali wręczono certyfikaty Nadwiślańskiej Gwarancji Jakości, które stanowią wyróżnienie dla produktów o najwyższych standardach jakości i autentyczności. Nagrodzono aż 15 producentów, co jest dowodem na rozwijający się potencjał lokalnych producentów oraz rosnące zainteresowanie wysokiej jakości produktami regionalnymi. Gmina Szczurowa może się poszczycić aż 4 certyfikowanymi produktami. Nagrodzone zostały: Bigos Pojawski wykonany przez Koło Gospodyń Wiejskich „Pojawianki”, Paluszki z kapustą Pań z Koła Gospodyń Wiejskich w Szczurowej, szynka przedsiębiorstwa Pana Wiesława Daniela, a także zupa pokrzywowa Stowarzyszenia na rzecz Rozwoju Wsi Dąbrówka Morska. Potrawa przygotowana przez Panie z Dąbrówki Morskiej zdecydowanie podbiła serca członków komisji konkursowej, którzy zdecydowali,

iż to właśnie zupa pokrzywowa zdobędzie podwójną nagrodę. Serdecznie dziękujemy Państwu za tak liczne zgłoszenia, a także gratulujemy doskonałych produktów!

Wydarzenie uświetniły również wykłady ekspertów. Pani Anna Świątek, Dyrektor LGD Dolina Karpia, podzieliła się swoimi doświadczeniami związanymi z tworzeniem marki lokalnej. Jej prezentacja pokazała, jak istotne jest budowanie marki lokalnej, która przyciąga turystów i wspiera gospodarkę regionu. Z kolei Pani Urszula Gieroń, uznana etnografka i badaczka kultury ludowej, pracownik Muzeum Etnograficznego w Tarnowie, przedstawiła wykład na temat znaczenia dziedzictwa kulturowego i jego wpływu na współczesne produkty lokalne oraz proces wpisywania artykułów spożywczych na Listę Produktów Tradycyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Galę poprowadziła Dyrektor Biura Nadwiślańskiej Grupy Działania „E.O.CENOMA”, Pani Justyna Boroń.

Wydarzenie było także okazją do podsumowania 18-letniej, bogatej działalności LGD, którą szczegółowo przedstawiła Prezes Stowarzyszenia Pani Teresa Sznajder. Od samego początku powstania Cenomy, Gmina Szczurowa bierze w niej swój czynny udział.

Paulina Lis-Łoboda

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie.
Artykuł współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach działania Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER. Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020
Instytucja zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Święty Florian w OSP Natków

3 maja, podczas uroczystości kościelnych, związanych z rocznicą uchwalenia Konstytucji oraz obchodzonego Święta Strażaków, została poświęcona figura św. Floriana. Następnie została ona przekazana dla OSP Natków. Poświęcenia dokonał ksiądz Ryszard Serafin, proboszcz parafii w Woli Przemyskiej. W uroczystości wziął również udział ksiądz Stanisław Łucarz, pochodzący z Woli Przemyskiej.

Po uroczystościach kościelnych, Pan Tomasz Dymon – sołtys, przekazał figurę św. Floriana, prezesowi OSP Natków – Panu Kazimierzowi Stachowiczowi.

Organizatorem przedsięwzięcia była mieszkanka Natkowa, Pani Maria Skubaj, a figura została zakupiona z funduszy mieszkańców Natkowa. Obecnie figura znajduje się na strażnicy OSP Natków, a św. Florian strzeże ich bezpieczeństwa i szczęśliwych powrotów do domów.

Red.

„Eko-Chill

– młodzieżowa przystań: Tworzymy razem dla lepszego jutra”

Na początku maja tego roku wystartował po raz kolejny projekt Równać Szanse 2024 „Eko-Chill – młodzieżowa przystań”, realizowany przez Gminne Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej. Projekt został skierowany dla młodzieży w wieku od 13 do 19 lat, z terenu gminy Szczurowa.

Jego celem jest rozwijanie umiejętności społecznych, artystycznych, praktycznych, planowania działania i wykorzystywania ekologicznych materiałów, m.in. do produkcji mebli ogrodowych. Projekt ma również na celu stworzenie miejsca dla nas, młodzieży, gdzie możemy rozmawiać, poznawać, inspirować się ekologią i dbaniem o środowisko.

Plan projektu zawiera stworzenie przestrzeni z ekologicznymi meblami oraz poduszkami. Młodzież będąca w projekcie uczestniczy w spotkaniach, na których spędza wspólnie czas integrując się, rozmawiając czy planując. Plan zawiera również wyjazd do innej grupy projektowej,

wycieczkę, warsztaty, przedstawienie multimedialne projektu i uroczyste otwarcie przystani.

W wyniku projektu rozwiniemy swoje umiejętności artystyczno-praktyczne oraz społeczne. Nauczmy się planować działania i je realizować. Zdobędziemy też umiejętności posługiwania się różnym sprzętem. Przede wszystkim poznamy ekologiczne sposoby wytwarzania różnych rzeczy, zwiększy się nasza świadomość wobec wspólnych działań.

Dotychczas my, uczestnicy, braliśmy udział w wielu spotkaniach grupowych, na których rozwijaliśmy umiejętności planowania i oszczędzania. Uczestniczyliśmy też w nocowaniu, warsztatach zdobienia świec – decoupage z p. Magdą. Powstała też strona na facebooku.

Projekt kończy się 31 października tego roku, a przed nami jeszcze wiele ciekawych wyzwań!

Kamila Hebda – uczestniczka projektu

„ART-SKŁAD” wreszcie nowoczesnie

– wyposażenie sal warsztatowych”

Gminne Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej otrzymało wsparcie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego na zakup wyposażenia sal warsztatowych. Dzięki dotacji w wysokości 21 tys. zł, instytucja będzie mogła stworzyć optymalne warunki dla prowadzenia zajęć edukacyjnych i artystycznych.

Projekt „ART-SKŁAD wreszcie nowoczesnie - wyposażenie sal warsztatowych” obejmuje zakup mobilnych stołów, krzeseł, regałów, mobilnej tablicy interaktywnej, sztalug drewnianych oraz gilotyny. Nowoczesne wyposażenie sal pozwoli na lepsze przeprowadzanie zajęć kulturalnych i artystycznych, a także stworzy komfortowe warunki pracy dla instruktorów i uczestników.

Program Infrastruktura Domów Kultury ma na celu rozbudowę oraz modernizację infrastruktury domów i ośrodków kultury, wspierając edukację kulturalną oraz

animację kultury. GCKCZiS w Szczurowej dołącza do grona 78 instytucji, które otrzymały wsparcie finansowe na rozwój swojej działalności. Dzięki nowemu wyposażeniu sal warsztatowych, centrum kultury będzie mogło jeszcze lepiej sprostać potrzebom lokalnej społeczności i promować sztukę oraz kulturę wśród mieszkańców.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury – państwowego funduszu celowego.

GCKCZiS Szczurowa

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Realizacja kolejnego projektu przez KGW POJAWIANKI, tym razem program ETNO MAŁOPOLSKA

W ostatnią sobotę czerwca w centrum wsi Pojawie, odbył się Piknik Rodzinny, zorganizowany przez KGW Pojawianki, OSP oraz sołectwo wsi Pojawie, w partnerstwie z Wójtem Gminy Szczurowa oraz GCKCZiS w Szczurowej. Jedną z wielu atrakcji podczas wydarzenia był występ zespołów ludowych: MALI POJAWIANIE oraz POJAWIANIE.

Występ POJAWIAN podczas Pikniku Rodzinnego to jeden z elementów projektu realizowanego przez KGW Pojawianki pn. „Poznajemy i promujemy naszą kulturę poprzez udział w warsztatach oraz zakup strojów regionalnych dla zespołu ludowego Pojawianie i KGW Pojawianki”. Jak sama nazwa wskazuje, kolejnym elementem zadania jest zakup 36 elementów strojów regionalnych.

Realizacja projektu polega między innymi na wspieraniu inicjatyw indywidualnych i społecznych, wspomagających rozwój wspólnot oraz społeczności lokalnych, takich jak: KGW Pojawianki czy zespół ludowy POJAWIANIE. W ramach projektu, podczas występu uczestnicy zapre-

zentowali zwyczaje, tradycje i obrzędy związane z „Weselem Zaborowskim”. Zaprezentowany program artystyczny pozwolił odbiorcom jeszcze dokładniej poznać lokalną kulturę ludową naszego regionu, a w szczególności terenów Zaborowa i Pojawia. Poprzez zakup strojów oraz organizację występu, projekt promuje kulturę Małopolski, rozwija kompetencje kulturowe mieszkańców Małopolski oraz wspiera folklor i tradycyjne zespoły regionalne.

Red.

Realizacja projektu jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu Województwa Małopolskiego, w ramach otwartego konkursu ofert na realizację zadań publicznych Województwa Małopolskiego w 2024 roku pn. „Etno Małopolska”.

MAŁOPOLSKA

Izba Pamięci w Uściu Solnym – zachować pamięć o bogatym i ważnym dziedzictwie

17 marca, podczas „Dnia otwartego Budynku Grodzkiego w Uściu Solnym” zainaugurowana została działalność Izby Pamięci, w której zgromadzono pierwsze eksponaty związane z różnymi aspektami historii miejscowości. Zaprezentowanie i opracowanie poszczególnych przedmiotów nie byłoby oczywiście możliwe gdyby nie życzliwość i wsparcie wielu osób i instytucji, które przekazały lub wypożyczyły bardzo ciekawe i cenne rzeczy oraz zdjęcia i dokumenty. Wśród znajdujących się w Izbie eksponatów można znaleźć między innymi przekazany przez Szkołę Podstawową w Uściu Solnym oryginalny sztandar z okresu powstania styczniowego – świadek bohaterskich walk i śmierci w imię wolnej Ojczyzny, wypożyczone przez księdza proboszcza Alberta Urbasia i Radę Parafialną niezwykle cenne dokumenty i rzeczy cechu piekarskiego, czy jeden z najstarszych zachowanych strojów Koła Gospodyń Wiejskich w Uściu Solnym przekazany przez KGW „Uścianeczki”. Dzięki wsparciu i otwartości na współpracę Muzeum im. Stanisława Fischera w Bochni na wystawach czasowych, będą co jakiś czas prezentowane znajdujące się w zasobach bocheńskiego muzeum zabytkowe przedmioty pochodzące z Uścia Solnego. Pierwszym eksponatem wypożyczonym z Bochni była słynna kukła obrzędowa – Tragacz z Judaszem.

Bardzo ważnym zadaniem, realizowanym już od samego początku przez Izbę Pamięci jest działalność edukacyjna, która nakierowana jest zarówno na historię lokalną i pamięć o zasłużonych osobach związanych z Uściem Solnym, jak i na dzieje całej Ojczyzny. W trakcie pierwszych trzech miesięcy funkcjonowania Izby Pamięci udało się między innymi zorganizować kilka lekcji i gier edukacyjnych dla dzieci i młodzieży, przygotować wykład historyczny we współpracy z Kołem Gospodyń Wiejskich „Uścianeczki”, a także zaprezentować wystawę „Zbrodnia Katyńska 1940. Zagłada polskich elit”, której autorami są badacze Instytutu Pamięi Narodowej. Wszelkiego rodzaju inicjatywy o charakterze edukacyjnym, mające także na celu popularyzację historii, będą w miarę możliwości kontynuowane oraz wzbogacane w najbliższej przyszłości

i już dzisiaj serdecznie zapraszamy wszystkich do wzięcia w nich udziału.

Każdego kto chciałby w jakiś sposób przyczynić się do zachowania pamięci o dziedzictwie i historii Uścia Solnego, a także o losach Ojczyzny w okresie I i II wojny światowej, przekazując lub wypożyczając ciekawe zdjęcie, dokument lub inny przedmiot, zachęcamy do odwiedzenia Izby Pamięci lub kontakt z Gminnym Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej.

GCKCziS w Szczurowej

Święto folkloru w Szczurowej.

Laureaci 41. Krakowskiego Wianka wyłonieni

25 i 26 maja 2024 r., w ostatni majowy weekend w Gminie Szczurowa odbył się 41. Krakowski Wianek – Przegląd Zespołów Regionalnych, Kapel, Instrumentalistów, Grup Śpiewaczych i Śpiewaków Ludowych im. Jędrzeja Cierniaka.

Krakowski Wianek to cieszące się popularnością wydarzenie folklorystyczne skierowane do artystów i miłośników kultury ludowej. Jego tegoroczna edycja zgromadziła kilkuset pasjonatów – reprezentantów grup regionalnych i śpiewaczych, zespołów, kapel, muzyków i śpiewaków. Przez dwa dni: w sobotę w sali widowiskowej Gminnego Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu, w niedzielę – na scenie w Parku Kępińskich mieszkańcy mogli podziwiać przygotowane przez nich prezentacje konkursowe.

Główne cele, które przyświecają organizacji wydarzenia to: ochrona, popularyzacja i dokumentacja bogactwa kultury ludowej regionu etnograficznego Krakowiaków Wschodnich oraz Pogórza Ciężkowickiego. Cyklicznie organizowana impreza sprzyja również doskonaleniu, konfrontacji i ocenie warsztatu merytorycznego uczestników, w tym: instruktorów ruchu regionalnego, zespołów regionalnych, kapel ludowych, instrumentalistów, grup śpiewaczych i regionalnych, śpiewaków ludowych, mistrzów i ich uczniów oraz gawędziarzy ludowych. Krakowski wianek jest zarazem wydarzeniem, które znacząco wzbogaca ofertę wydarzeń kulturalnych Małopolski.

Dla najlepszych wykonawców z regionu etnograficznego Krakowiaków Wschodnich i Pogórza Ciężkowickiego, wydarzenie to stanowi również kwalifikację na: Ogólnopolski Konkurs Gawędziarzy, Instrumentalistów, Śpiewaków, Druzbów i Starostów Weselnych SABAŁOWE BAJANIA w Bukowinie Tatrzańskiej, Małopolski Przegląd Obrzędów, Obyczajów i Zwyczajów Ludowych POGÓRZAŃSKIE GODY w Łuźnej oraz rekomendację na Ogólnopolski Festiwal Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą.

W tej edycji festiwalu do Szczurowej zawitało ponad 400 uczestników - reprezentantów dwunastu gmin Ziemi Tarnowskiej z: Brzeska, Ciężkowice, Czchowa, Dębna, Rze-

piennika Strzyżewskiego, Radłowa, Ryglie, Szczurowej, Tarnowa, Wierzchosławic, Zakliczyna oraz Żabna. Komisja Artystyczna tegorocznej edycji imprezy obradowała w składzie:

- dr Bożena Lewandowska – etnomuzykolog,
- Jadwiga Adamczyk – muzyk / folklorysta,
- Wiesława Hazuka – choreograf,
- dr Artur Czesak – dialektolog, językoznawca,
- Maria Danuta Cetera – etnograf,
- Beata Rompała – folklorysta.

Jury wnikliwie oceniło 8 zespołów folklorystycznych w tym: 5 zespołów prezentujących folklor w formie autentycznej, 3 zespoły prezentujące folklor w formie artystycznie opracowanej, 1 grupę regionalną, 5 kapel ludowych, 1 mistrza i 1 ucznia, 5 solistów-instrumentalistów, 14 grup śpiewaczych, 7 śpiewaków ludowych z regionu etnograficznego Krakowiaków Wschodnich, Powiśla Dąbrowskiego i Pogórza Ciężkowickiego. Wśród uczestników, których występy podlegały ocenie Komisji, znaleźli się reprezentanci trzynastu gmin Ziemi Tarnowskiej, jak: Brzesko, Ciężkowice, Czchów, Dębno, Gnojnik, Rzepienik Strzyżewski, Radłów, Ryglie, Szczurowa, Tarnów, Wierzchosławice, Zakliczyn, Żabno.

Nagrody główne przyznano w dwóch kategoriach. Wśród dorosłych grup śpiewaczych zwyciężyła Męska Grupa Śpiewacza z Uszwi, a najlepszym dorosłym śpiewakiem ludowym okazał się Stanisław Deś z Jastrzębi.

Komisja oceniająca występy uczestników tegorocznej edycji Krakowskiego Wianka, przyznała następujące kwalifikacje:

- do udziału w Ogólnopolskim Konkursie Gawędziarzy, Instrumentalistów, Śpiewaków Ludowych, Drużbów i Starostów Weselnych „SABAŁOWE BAJANIA”, który odbędzie się w lipcu 2024 r. w Bukowinie Tatrzańskiej: GRUPY ŚPIEWACZE – Żeńską Grupę Śpiewaczą POGÓRZANKI z Jastrzębi, Męską Grupę Śpiewaczą PORĘBSKIE CHŁOPY z Porąbki Uszewskiej, Żeńską Grupę Śpiewaczą TYMOWIANKI z Tymowej.
- do udziału w Ogólnopolskim Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu nad Wisłą: Męską Grupę Śpiewaczą z Uszwi oraz śpiewaków: Stanisława DESIA z Jastrzębi i Krzysztofa RYNDAKA z Siedliszowic

Komisja przyznała ponadto rekomendację do udziału w Małopolskim Konkursie Obrzędów, Obyczajów, Zwyczajów Ludowych POGÓRZAŃSKIE GODY w Łużnej, w 2025 r., dla zespołu KRAKOWIACY ZIEMI BRZESKIEJ z Brzeska z programem Comber babski.

Podczas uroczystości zakończenia 41. edycji Krakowskiego Wianka, decyzją Zarządu Województwa Małopolskiego w uznaniu za wieloletnią pracę i zaangażowanie w działania na rzecz społeczności lokalnych, które przyczyniają się do rozwijania społeczeństwa obywatelskiego i wzbogacają tym samym dorobek regionu, Srebrną Odznaką Honorową Województwa Małopolskiego – Krzyż Małopolski zostali odznaczeni:

- **BEATA ROMPAŁA** – folklorystka i animatorka kultury z kilkudziesięcioletnim stażem, absolwentka III Studium Folklorystycznego, silnie związana z pracą na rzecz regionalizmu i ochrony tradycji. Koordynatorka konkursów i przeglądów w regionie krakowskim, pomysłodawczyni i realizatorka ciekawych form kształcenia instruktorów i nauczycieli, jurorka przeglądów i wydarzeń folklorystycznych w regionie, opiekunka i konsultantka amatorskiego ruchu folklorystycznego.

- **STANISŁAW DEŚ** – muzyk, regionalista, instrumentalista, śpiewak ludowy, kierownik Domu Kultury w Jastrzębi od 1990 roku. Od kilkudziesięciu lat pracuje i troszczy się o zachowanie rodzimych tradycji i folkloru Pogórza Ciężkowickiego, aktywuje i organizuje życie kulturalne na terenie gminy Ciężkowice, kulturze poświęca się nie tylko zawodowo, ale także społecznie.

GCKiCziS w Szczurowej

Wieczór pamięci św. Jana Pawła II w Szczurowej – hołd dla papieża Polaka

5 kwietnia br. w Szczurowej odbyło się wyjątkowe wydarzenie, które zgromadziło licznie mieszkańców gminy, aby oddać hołd papieżowi Polakowi, św. Janowi Pawłowi II. Spotkanie miało na celu upamiętnienie pontyfikatu i dziedzictwa tego wyjątkowego papieża, który pozostawił niezatarte ślady w sercach milionów ludzi na całym świecie.

Wieczór rozpoczął się od uroczystego przywitania wszystkich gości, a następnie został zaprezentowany poruszający montaż słowno-muzyczny przygotowany przez uczniów Zespołu Szkół w Szczurowej, chór „Dzieci z Dworu” oraz Orkiestrę Dętą OSP Szczurowa.

Przygotowany program artystyczny, w którym przytoczono m.in. słowa św. Jana Pawła II oraz zaprezentowano utwory muzyczne dedykowane papieżowi, sprawił, że uczestnicy wieczoru mogli wrócić do wielu ważnych przesłań

Ojca Świętego. Emocje, refleksje i wzruszenie towarzyszyły wszystkim obecnym podczas tego wyjątkowego wieczoru.

Wydarzenie to było także okazją do modlitwy, wspólnego śpiewu i dzielenia się wspomnieniami związanymi z papieżem Polakiem. Dzięki takiej inicjatywie mieszkańcy mogli raz jeszcze podkreślić znaczenie pontyfikatu św. Jana Pawła II dla Polski i świata.

Wieczór pamięci św. Jana Pawła II w Szczurowej był wyjątkową okazją do zjednoczenia społeczności lokalnej w hołdzie dla tego wielkiego papieża. Jego nauki, miłość do Boga i człowieka oraz niezłomna wiara nadal inspirują i wzruszają ludzi na całym świecie.

Red.

„Być może dostrzegam piękno tam, gdzie inni go nie dostrzegają”

– rozmowa z Sebastianem Walczakiem, artystą pochodzącym z Rudy-Rysia, którego prace trafiły do największych światowych galerii sztuki

Skąd wyrusza droga artysty, którego prace są prezentowane we wnętrzach największych na świecie galerii sztuki? Czy trafiają tam tylko ci, których talent wzrastał od najmłodszych lat podczas zajęć pod okiem słynnych mistrzów? Czy może pierwsze inspiracje do późniejszej twórczości można odnaleźć tam, gdzie z pozoru trudno się tego spodziewać? Nasz rozmówca jest doskonałym przykładem, że pierwszy etap tej drogi może rozpocząć się na terenie gminy Szczurowa, a dokładnie miejscowości Rudy-Rysie. To właśnie stąd pochodzi Sebastian Walczak, mieszkający dziś na stałe w irlandzkim mieście Macroom twórca, którego dzieła trafiają na wystawy najsłynniejszych galerii sztuki na całym świecie.

Bohater naszej rozmowy spędził swe beztrioskie dzieciństwo w Rudy-Rysiach, gdzie już jako mały brzdąc zafascynował się tworzeniem figurek z drewna. Jak wspomina: – *Pamiętam, że mój dziadek uczył mnie jak zrobić piszczalkę z gałązki drewna. Poczulem wielką ekscytację, że jako 6-letni chłopiec potrafiłem wykonać figurki zwierząt z patyków drzew. Początkowa fascynacja drewnem zaczęła się mocno rozwijać i w kolejnych latach, już jako nastolatek, Sebastian Walczak zainteresował się kolejnym materiałem, jakim był metal. – W okresie dorastania zacząłem wykonywać figury abstrakcyjne ze znalezionego złomu, jak stare zardzewiałe wiadra, puszki po farbach czy skórzane paski. Korzystając ze starych, ograniczonych narzędzi, tworzyłem pierwsze figury ludzi i zwierząt – podkreśla po latach.*

Kolejny etap drogi Sebastiana Walczaka prowadził do Irlandii, gdzie wyjechał w roku 2004, jeszcze nie jako uznany artysta, lecz młody człowiek poszukujący pracy zarobkowej. Swe pierwsze kroki w Dublinie skierował do tamtejszej Narodowej Galerii Sztuki Współczesnej, która od pierwszej wizyty wywarła na Nim ogromne wrażenie. – *Spędziłem tam ponad trzy godziny. Było to dla mnie fascynujące i ciekawe doświadczenie. Pamiętam wielkie prace na płótnach ekspresjonizmu, kubizmu czy martwej natury. Przez kilka kolejnych dni wracałem do tej oraz innych w tym mieście galerii sztuki pełen zachwytu – przyznaje. Narodowa Galeria Sztuki Współczesnej w Dublinie stała się nie tylko miejscem artystycznych inspiracji, lecz pomogła również w nawiązaniu niezwykle ważnych kontaktów, między innymi ze słynnym irlandzkim artystą krajobrazu i abstrakcjonizmem – Johnem Shinnorsem. Jak wspomina Sebastian Walczak, to właśnie kontakt z wybitnym Irlandczykiem wywarł ogromny wpływ na wybór dalszej życiowej i artystycznej drogi naszego rozmówcy. – *Po nawiązaniu znajomości [Shinnors] zaprosił mnie na swój wernisaż oraz pokazał mi swoją pracownię. Była to dla mnie dodatkowa inspiracja i motywacja, żeby zacząć swoją drogę artystyczną w Irlandii – przywołuje w pamięci z sentymentem.**

Sebastian Walczak w swej artystycznej twórczości nie ograniczył się do jednego stylu. Jest doskonałym przykładem artysty, który nieustannie poszukuje wyzwań z wykorzystaniem nowych, niebanalnych form i narzędzi. Najczęściej jego prace można oglądać jako obrazy na płó-

nie, wykonane techniką farb olejnych czy akrylowych, lecz nie obce są Mu również kolaże. Te z kolei tworzy z tuszu chińskiego, farb, kredek, wycinków z gazet oraz rozlanej kawy itp. Artysta jest również nieustannie zafascynowany metalem pochodzącym...ze złomu, z którego podobnie jak młody chłopak z terenów gminy Szczurowa, cały czas wykonuje wspaniałe rzeźby. Wszystko to składa się na wyjątkowy i coraz bardziej rozpoznawalny styl, który zyskał uznanie i zainteresowanie brytyjskich artystów i galerii sztuki, na których wystawy był wielokrotnie zapraszany. Sebastian Walczak podkreśla, że mieszkając na co dzień w Irlandii, poznał wielu słynnych artystów, jak John Kingerlee, Ramon Coleman, John Philip Murray,

Bernice Corcoran czy John Shiners. Kontakt z nimi oraz ich twórczością mocno inspirował i kształtował twórczość artystyczną Sebastiana, lecz źródło swego największego natchnienia, odnalazł zupełnie gdzie indziej. Jak zaznacza: – *Moją największą inspiracją do tworzenia prac jest moja wspaniała i piękna żona Marta oraz ludzie których poznałem na mojej drodze życia. Zarówno ci dobrzy i uczynni oraz ci negatywni i źli. Podsumowując, każdy człowiek ma w sobie coś wyjątkowego i unikalnego co staram się pokazać w moich pracach. Jestem zakochany w przyrodzie. Gdy spaceruję, dostrzegam piękno w zwyczajnym liściu na drzewie. Kolor i tekstura potrafią mnie zachwycić. Być może dostrzegam piękno tam, gdzie inni go nie dostrzegają.*

Trwający ponad dwa lata okres pandemii COVID-19, który odcisnął się na wszystkich dziedzinach życia, miał również ogromny wpływ na twórczość Sebastiana Walczaka. Jak sam wspomina, był to dla Niego prawdziwy czas weryfikacji, w którym udało mu się jednak sprawdzić. Mimo obostrzeń i ograniczeń w nowej rzeczywistości, w której musiał jak wszyscy dookoła funkcjonować, odnalazł pozytyw w postaci czasu na nadrobienie zaległości w sztuce, a ponadto był to dla Niego również czas wzmożonej pracy i zarobków. Z czasem do artysty zaczęli zgłaszać się konkretni klienci i odbiorcy Jego sztuki, zlecając coraz to liczniejsze zamówienia na Jego prace. Jak zaznacza twórca, przeważnie otrzymywał od swych klientów wolną rękę i zaufanie w kreowaniu własnych pomysłów na zlecone prace. Dzieła Sebastiana Walczaka pojawiły się na licznych wystawach w różnych zakątkach świata. Sam artysta wskazuje takie kierunki jak Polska, Irlandia, Genua, Rzym, Nowa Zelandia, Wielka Brytania czy nawet kilkukrotnie Nowy Jork, jako miejsca gdzie można było oglądać Jego prace. Jak podkreśla, każda z wystaw była dla niego wyjątkowym przeżyciem, jednak myślami wraca zwłaszcza do wystawy w Nowym Jorku, na której pojawił się prawdziwy tłum odwiedzających. Artysta nie spodziewał się aż takiej frekwencji oraz zainteresowania swoimi pracami, które zaowocowało wieloma sprzedanymi podczas wystawy pracami. Jak wspomina po czasie: – *Jest to wspaniałe doświadczenie, bardzo wzruszające, pełne pozytywnych emocji. Poczuję się bardzo ważnym i docenionym człowiekiem. Najbardziej wdzięczny jestem swojej żonie Marcie, która jest też moim menadżerem. To właśnie moja żona najmocniej inspirowuje mnie, wspiera i zawsze jest przy mnie.*

Mimo wyjazdu z Ojczyzny w młodym wieku i zamieszkania na co dzień w Irlandii, Sebastian Walczak z wielkim

sentymentem wraca do wspomnień i przeżyć z dzieciństwa w Rudy-Rysiach i terenach gminy Szczurowa. Jak podkreśla jest do dziś prawdziwym fanatykiem gminy Szczurowa, którą kocha i nosi mocno w sercu. Rodzinne strony to nie tylko obrazy zapisane w pamięci, lecz przede wszystkim przyjaciele i znajomi, z którymi do dziś utrzymuje kontakt. Sebastian Walczak jest niezwykle dumny, że może reprezentować gminę Szczurowa podczas wielkich imprez kulturalnych na całym świecie. Jak sam przyznaje: – *Bardzo dużo czasu spędziłem w mojej kochanej Gminie. Zapamiętałem ją jako bardzo czystą miejscowość z bardzo pozytywnymi i przyjaznymi ludźmi. Przy najbliższych odwiedzinach do Polski podaruję dwie moje prace dla Urzędu Gminy z wyrazami wdzięczności.*

Sebastian Walczak to niezwykle aktywny twórca, który nie zamierza zatrzymać się w miejscu, nieustannie szukając nowych inspiracji i form artystycznego wyrazu. Zapytany o swoje plany na najbliższą przyszłość, odpowiada bez zastanowienia, że: – *Swój przyszłości nie planuję, gdyż żyję chwilą. Mam nadzieję, że będzie dobra.* Tego również Panu Sebastianowi mocno życzymy, czekając na Jego odwiedzin w rodzinnych stronach, do których przymierza się jeszcze w tym roku przed świętami Bożego Narodzenia. Mamy nadzieję, że będzie to nie tylko wspaniała, sentymentalna podróż pełna wspomnień, lecz również wizyta pełna inspiracji do stworzenia kolejnych wspaniałych prac. Wybrane dzieła Sebastiana Walczaka mogą Państwo podziwiać na załączonych do artykułu reprodukcjach.

Rozmawiał Sebastian Marcisz

Europejski Dzień Dziecka w Publicznej Szkole Podstawowej w Strzelcach Wielkich

Dzień Dziecka to święto, na które wszyscy uczniowie czekają z niecierpliwością przez cały rok. Tegoroczny Dzień Dziecka w naszej szkole świętowaliśmy 13 czerwca. Miał on wyjątkowy charakter, ponieważ został połączony z obchodami 20. rocznicy przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Rozszerzenie z 2004 r. było największym w historii Wspólnoty. Unijne członkostwo otrzymało wówczas 10 państw. Z tej okazji w nowej sali gimnastycznej odbyła się uroczysta akademicka połączona z występami artystycznymi uczniów. W rolę konferansjerów wcielili się siódmoklasiści, którzy przypomnieli zebranim początki istnienia Unii Europejskiej, jej założenia oraz przekazali wiele ciekawostek na temat Wspólnoty. Następnie uczniowie poszczególnych klas promowali: Włochy, Grecję, Hiszpanię, Słowację, Niderlandy, Węgry, Francję oraz oczywiście Polskę. Były prezentacje multimedialne, scenki, pokazy mody, tradycyjne potrawy, tańce narodowe, piosenki, legendy, wiersze i dyskoteka. Rada Rodziców przygotowała poczęstunek dla wszystkich uczestników tej niesamowitej podróży. Europejski Dzień Dziecka poszerzył nie tylko wiedzę naszych uczniów, ale stał się motywacją do nauki języków obcych.

PSP Strzelce Wielkie

Mobilna wystawa warszawskiego Centrum Nauki Kopernik w Niedzieliskach

W dniach 17 i 18 czerwca 2024 r. gościliśmy w Domu Ludowym w Niedzieliskach „Naukobus” z Centrum Nauki Kopernik w Warszawie. Przyjazd „Naukobusa” był realizowany w ramach wspólnego Programu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Centrum Nauki Kopernik pod nazwą *Nauka dla Ciebie*. Naukobus to część tego programu, którego celem jest wyrównywanie szans edukacyjnych, propagowanie kultury innowacyjności i stymulowanie rozwoju poprzez promowanie aktywizujących i angażujących metod nauczania (samodzielnego eksperymentowania i odkrywania nauki w życiu codziennym). Projekt skierowany jest do szkół z małych miejscowości, gdzie uczniowie mają utrudniony dostęp do centrów naukowych, stanowi też integrację lokalnych środowisk edukacyjnych ze środowiskami akademickimi.

Program *Nauka dla Ciebie* to różnorodne aktywności, stworzone z myślą o uczniach, nauczycielach, edukatorach oraz rodzicach. Objazdowa wystawa Centrum Nauki Kopernik „Naukobus” to przedsięwzięcie, którego zadaniem jest inspirowanie do obserwacji, doświadczania, zadawania pytań i poszukiwania odpowiedzi.

W skład objazdowej wystawy wchodziły interaktywne eksponaty oraz urządzenia i materiały, których zadaniem było zachęcenie odwiedzających do poszerzania wiedzy o zjawiskach zachodzących w otaczającym świecie. Wystawa zawierała piętnaście stacji badawczych, głównie z różnych dziedzin fizyki np. optyki, ale także biologii i matematyki. Przy każdym stanowisku znajdował się plakat, na którym umieszczona była instrukcja przeprowadzenia doświadczenia, jego objaśnienia, a także ciekawostki. W razie wątpliwości istniała możliwość zwrócenia się o pomoc do jednego z trojga pracowników Centrum Nauki Kopernik. Mogliśmy poeksperymentować przy następujących stanowiskach: „Zawieszona piłka” – była to gumowa, napompowana piłka, która dzięki specjalnej dmuchawie utrzymywała się w powietrzu, „Ludzkie ciało – trójwymiarowa układanka”, „Dowód na twierdzenie Pitagorasa” czy „Łamigłówki logiczne”. Uczniowie mogli sprawdzić szybkość reakcji oraz zakres słyszanych dźwięków. W ramach wystawy dzieci pod kierunkiem edukatorów mogły zgłębiać tajniki nauki. Zapoznały się z trójwymiarowym modelem ludzkiego ciała, układały i oglądały narządy oraz uczyły się umiejscawiać je we właściwym miejscu. Zapoznały się z działaniem ludzkich zmysłów. Rozwiązywały łamigłówki matematyczne i przyrodnicze. Uczniowie mieli możliwość sprawdzić, jak rozchodzi się dźwięk oraz w jaki sposób powstaje film. Dzieci mogły swobodnie wykonywać doświadczenia ze wsparciem instruktorów z Centrum Nauki Kopernik.

Przyjechali do nas uczniowie i nauczyciele z innych placówek gminnych. Nasi uczniowie, przedszkolaki, chętni rodzice oraz zaproszeni uczniowie ze szkół w Strzelcach Wielkich, Woli Przemyskiej, Uścia Solnego, Zaborowa, Szczurowej, Młodzieżowej Rady Gminy, którzy odwiedzili naszą wystawę naukową, byli zachwyceni nieodpłatnym, samodzielnym eksperymentowaniem, odkrywaniem praw fizycznych, reguł matematycznych oraz poznaniem budowy człowieka. Dużym zainteresowaniem cieszyły się matematyczne łamigłówki, nawet wśród przedszkolaków.

W sali Domu Ludowego stworzone zostało miejsce, w którym odbywały się warsztaty poszerzające wiedzę

o otaczającym nas świecie. Można było sprawdzić swoją pamięć, zobaczyć jak powstaje film, sprawdzić szybkość swoich reakcji, porozwiązywać łamigłówki oraz szyfry, spróbować usiąść na wirującym krześle czy dotknąć kuli plazmowej. Dla miłośników anatomii też znalazło się coś ciekawego – można było poukładać ludzkie organy w ciele fantoma. Wszyscy, którzy wzięli udział w warsztatach z pewnością wyszli z nich bogatsi w wiedzę i doświadczenie oraz chęć odkrywania jakże fascynującego świata nauki. Dodatkowo przy wyjściu każdy mógł zabrać ze sobą książeczkę pt. „Poradnik młodego naukowca”, w której znaleźć można przepisy na zrobienie doświadczeń w domowym zaciszu. Wskazówki są bardzo czytelne, a wykonanie w zasięgu każdego z nas.

Mieszkańcy Niedzielisk, rodzice naszych uczniów również mieli szansę zmienić się w odkrywców i sprawdzić swoją pamięć, rozwiązywać łamigłówki i dowiedzieć

się, jak zrobić film z kartki papieru. Uczestnicy przez cały czas trwania wizyty Naukobusu mogli cieszyć się samodzielnym eksperymentowaniem. To nie tylko pozwala obudzić ciekawość. Siadając na obrotowym krześle można doświadczyć jak w praktyce działa teoria zachowania momentu pędu. Można też sprawdzić jakie częstotliwości dźwięku słyszy ludzkie ucho. Jednym z ulubionych eksponatów osób odwiedzających wystawę był człowiek-układanka. Wiele emocji potrafiła wzbudzić próba umieszczenia jego organów we właściwych miejscach. Nauka poprzez dobrą zabawę gwarantowana! Wystawa była interaktywna, a więc angażowała wszystkie zmysły. Była m.in. nauka anatomii człowieka, ćwiczenia pamięci czy refleksu. W Mobilnym Punkcie można było rozwiązywać łamigłówki, poznawać ludzkie narządy za pomocą trójwymiarowego modelu ludzkiego ciała, czy po prostu eksperymentować.

Uczniowie odkryli, że nauka może zachwycać, budzić ciekawość i bawić. Ta wystawa pozwoliła w ciekawy sposób sprawdzić i poszerzyć naszą wiedzę, spodobała się uczniom, którzy mieli okazję nauczyć się czegoś nowego poprzez interesującą zabawę.

Mamy nadzieję, że podobne projekty będą realizowane również w przyszłości. Nauka zachwyca, budzi ciekawość, bawi i wciąga. Przekonali się o tym uczniowie naszej placówki oraz szkół z terenu gminy. Wystawa została odebrana przez uczniów z wielkim zaciekawieniem i radością, ponieważ mogli dotknąć każdego eksponatu oraz przeprowadzić samodzielnie doświadczenie.

Bardzo dziękujemy wszystkim za udział i pomoc w organizacji tej naszej uczty naukowej!!

Serdecznie dziękujemy Pani Katarzynie Mach, Dyrektorowi PSP w Niedzieliskach za zaproszenie do naszej szkoły „Naukobusu”, Wójtowi Gminy Szczurowa Panu Zbigniewowi Moskalowi za sfinansowanie noclegów i wyżywienia dla edukatorów z Centrum Nauki Kopernik oraz Paniom: Katarzynie Stasiak, Marioli Hanek i Panom: Kazimierzowi Wróblowi, Markowi Królowi, Zdzisławowi Wróblowi, Mariuszowi Gałkowi, Pawłowi Kijakowi, Sebastianowi Królowizna rozpakowanie i złożenie eksponatów.

PSP Niedzieliska

Dzień Dziecka w Publicznej Szkole Podstawowej w Niedzieliskach

Piątek, 7 czerwca w Niedzieliskach minął pod znakiem wspólnej zabawy. Zorganizowano bowiem szkolny Dzień Dziecka. Z tej okazji uczestnicy święta - uczniowie i dzieci z oddziału przedszkolnego, spotkali się i miło spędzili wspólnie czas. Na wszystkich czekały wspaniałe atrakcje, m.in. ścianka wspinaczkowa, dmuchana zjeżdżalnia, różne aktywności sportowe, plastyczne, zręcznościowe, a także wesołe zabawy pod okiem zaproszonych animatorów. Na uczniów czekały napoje, lody i cały poczęstunek przygotowany przez Radę Rodziców, której serdecznie dziękujemy.

Uśmiech dzieci i ich radość to najlepszy dowód na to, że dzień był jak najbardziej udany!

Impreza została przygotowana we współpracy z Gminnym Centrum Kultury Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej, OSP Niedzieliska oraz OSP Górka. Animacje odbyły się dzięki dofinansowaniu przez Klub Niedzieliska w Chicago. Za poświęcony czas i przygotowane dodatkowe atrakcje serdecznie dziękujemy.

PSP Niedzieliska

Zgrupowanie Ogólnopolskiego Konkursu „Żołnierze Wyklęci – Bohaterowie Niezłomni”

W dniach 23-24 czerwca 2024 roku w Lublinie odbyło się zgrupowanie finalistów Konkursu „Żołnierze Wyklęci-Bohaterowie Niezłomni”. Na zaproszenie Fundacji im. Kazimierza Wielkiego przyjechało ponad 70 osób z całej Polski. W tym wyjątkowym wydarzeniu uczestniczyły przedstawicielki Zespołu Szkół w Szczurowej: uczennica klasy 7b Milena Jastrzebska wraz z nauczycielką historii Beatą Stępak. Podczas zgrupowania laureaci z opiekunami przeszli z przewodnikiem Szlakiem Pamięci Żołnierzy Wyklętych w Lublinie. Następnie udali się na objazd autokarowy po miejscach pamięci na Lubelszczyźnie, podczas którego odwiedzili były obóz NKWD na Majdanku, pomnik i grób sierż. Józefa Franczaka ps. „Laluś” w Piaskach, były centralny obóz pracy/koncentracyjny NKWD-UB w Krzesimowie, symboliczny grób kpt. Zdzisława Brońskiego ps. „Uskok” w Kijanach, były obóz koncentracyjny Smiersza dla żołnierzy 27. WDPK w Skrobowie-Kolonii.

Na zakończenie dnia uczestnicy zgrupowania wzięli udział w pokazie współczesnego sprzętu i umundurowania wojskowego w wykonaniu Sekcji Sportowo-Obronnej Narodowych Sił Zbrojnych.

24 czerwca 2024 roku w Amfiteatrze na Poczekajce w Lublinie odbyła się uroczysta gala podsumowująca XIII edycję Konkursu. W czasie gali prezes Zarządu Fundacji im. Kazimierza Wielkiego, Karol Wołek przy asyście władz państwowych, samorządowych i organizacji pozarządowych wręczył pamiątkowe dyplomy oraz nagrody laureatom i wyróżnionym. Milena otrzymała nagrodę za pracę „Inka - dziewczyna, taka jak trzeba”.

Beata Stępak

III międzyszkolny konkurs o tytuł Mistrza Nauk Przyrodniczych pod patronatem wójta Gminy Szczurowa

28 maja 2024 r. w Zespole Szkół w Szczurowej odbył się III Międzyszkolny Konkurs o tytuł „Mistrza Nauk Przyrodniczych” pod patronatem Wójta Gminy Szczurowa. Temat przewodni to: „ŻYJ Z ENERGIA”. Do konkursu przystąpili uczniowie ze wszystkich sześciu szkół podstawowych. Każdą szkołę reprezentowała trzyosobowa drużyna.

Młodzież zmierzyła się z zadaniami z zakresu biologii, geografii, chemii, fizyki, matematyki, a także z zagadkami logicznymi. Uczniowie, pracując w zespołach, musieli wykazać się nie tylko ogromną i wszechstronną wiedzą, ale również kreatywnością.

Zwycięzcami trzeciej edycji konkursu zostali uczniowie Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Uściu Solnym: Gabriela Stołek, Barbara Zaczyńska, Kacper Zaczyński.

Drugie miejsce zajęli uczniowie reprezentujący Publiczną Szkołę Podstawową w Szczurowej: Dorota Budzioch, Kamila Hebda i Bartłomiej Szafranec.

Trzecie miejsce przypadło przedstawicielom Publicznej Szkoły Podstawowej w Strzelcach Wielkich: Kamili Samolej, Wiktorowi Jaroszowi oraz Sebastianowi Pawlikowi.

Zwieńczeniem rywalizacji było wręczenie dyplomów, nagród rzeczowych oraz statuetki „Mistrza Nauk Przyrodniczych”. Podziękowania otrzymali również nauczyciele, którzy przygotowali młodzież do udziału w konkursie.

Sponsorem nagród był Wójt Gminy Szczurowa Pan Zbigniew Moskal, za co ogromnie dziękujemy.

Zwycięzcom serdecznie gratulujemy i zapraszamy do walki na matematyczno-przyrodniczym polu w kolejnych edycjach konkursu.

Dorota Gurgul

Szkoły Powszechne w Dołędze i w Kwikowie.

Historia Szkoły Podstawowej im. Adama Mickiewicza w Dołędze

Do roku 1899 we wsi Dołęga szkoły nie było. Dzieci z tej miejscowości chodziły na naukę do Zaborowa, gdzie najpierw istniała od 1843 roku szkoła parafialna, zaś od 1878 szkoła ludowa, którą kierował Józef Prelich, powstaniec styczniowy, wspaniały oraz świątły nauczyciel i wychowawca. Od roku 1899 w Dołędze zaczęła funkcjonować klasa eksponowana, która de facto była filią szkoły zaborowskiej. Pierwszą nauczycielką była delegowana tymczasowo z Zaborowa Michalina Misiorowska. W tym okresie szkoła w Dołędze nie posiadała własnego budynku, dlatego nauka odbywała się w podnajmowanych izbach, w domach prywatnych, m. innymi u Tomasza Czujka nad tzw. „Małym Słoniem” nad Czarnawą.

W roku 1900 szkołę prowadziła Anna Aleksandra Chodorowska, a po niej, od roku 1902 do 1907, Anna Giebułtowska, która dała się poznać jako sprawny organizator. Zaprowadziła księgi i inne dokumenty konieczne do prowadzenia nauczania, dbała również o jego wysoki poziom, czego dowodem może być fakt, że w dołęskiej szkole stosunkowo szybko odbyły się egzaminy szkolne pod przewodnictwem ks. katechety, Jana Kwaścińskiego. Z inicjatywy Pani Giebułtowskiej i świątłych gospodarzy wsi Dołęga zaczęto myśleć o budowie budynku szkoły.

Od roku 1901 wzrosła ilość dzieci uczęszczających do szkoły, dlatego władze oświatowe zezwoliły na zatrudnienie drugiej siły nauczycielskiej, którą była Kazimiera Amonówna. Rozpoczęto również budowę nowego obiektu szkolnego. Zakupiono więc drewniany budynek i postawiono go na placu przed tzw. „Wielkimi Słoniem”, po lewej stronie drogi w kierunku Szczurowej. W budynku tym była jedna duża izba do prowadzenia zajęć szkolnych oraz dwie izby i kuchnia na mieszkanie dla nauczyciela. Nadmienić należy o wielkim zaangażowaniu mieszkańców w budowę nowej szkoły oraz dobrowolnym opodatkowaniu się. W kosztach budowy partycypował również Inspektorat Oświaty w Bochni, zaś inspektorami szkolnymi w tym czasie byli Stanisław Stolarz, a po nim Erazm Jasiewicz.

We wrześniu 1908 roku, po Annie Giebułtowskiej szkołą kierował Jan Habura, wraz żoną Marią z Czerczanów. Pomagali mu następujący nauczyciele zatrudnieni nadetatowo: Zofia Ciesielska (1909 r.), Kazimiera Amonówna (1910 r.), Jan Banaś (1911 r.), Stefania Sierosławska (1912-1918). W latach 1914-1915, na skutek działań wojennych i przemarszu wojsk austriackich i rosyjskich, nauka została przerwana. Zniszczone zostało wyposażenie szkoły, ławki, sprzęt pomocniczy, pomoce naukowe i książki, które zostały spalone. Naukę wznowiono po roku 1915. Nauczanie nadal prowadził Jan Habura, a pomagały mu Stefania Sierosławska, później Stefania Bartoszkówna i żona, Maria Haburowa. Zabiegał on u władz oświatowych i gminnych o budowę nowego, murowanego budynku szkolnego oraz uświadamiał potrzebę kształcenia dzieci wiejskich. Od roku 1925 był pierwszym mianowanym kierownikiem szkoły dołęskiej. Na początku lat trzydziestych XX wieku, został przeniesiony na kierownika 7-klasowej Szkoły Powszechnej w Wojniczu, gdzie w 1933 roku zmarł przedwcześnie w wieku 52 lat. Tam też został pochowany na cmentarzu parafialnym.

W latach 1930/31 rozpoczęto budowę nowego obiektu szkolnego, do którego w dniu 24 listopada 1934 roku przeniesiono nauczanie. Była to wielka uroczystość, która

Budynek dawnej szkoły w Dołędze

Pomnik Adama Mickiewicza przy budynku dawnej szkoły w Dołędze

rozpoczęła się Mszą Świątą, przemówieniami okolicznościowymi i występami dołęskich dzieci. Dużą pomoc przy budowie szkoły okazał „Klub Wioski Dołęga” w Chicago, który powstał 17 marca 1917 roku. Funkcję kierownika szkoły pełnił wówczas Teodor Kupiak, którego moglią opiekują się na zaborowskim cmentarzu uczniowie szkoły w Zaborowie. Pracował on w Dołędze do 2 marca 1939 roku. W szkole pomagały mu panie Sierosławska i Skotyszanka. Następnym kierownikiem szkoły był Stefan Padło, a od roku 1940 pochodzący z Suchoj Beskidzkiej Franciszek Stopa. W tym okresie szkoła w Dołędze była

dwuklasowa. Po opuszczeniu szkoły przez Franciszka Stope, w związku z zagrożeniem jego aresztowania przez Niemców za przynależność do ruchu oporu, szkołę prowadzili Jan i Aniela Polonscy, którzy zaangażowali się w tajne nauczanie dzieci na poziomie elementarnym. W latach 1946 do 1947 kierownikiem był Jan Gerlach, a po nim Władysław Boksa, a grono pedagogiczne stanowili: państwo Klimczakowie, pani Skowrońska oraz żona kierownika szkoły, pani Wanda Boksova. W pamięci wielu dołączan kierownik Władysław Boksa zapisał się jako człowiek o dobrym sercu, wspaniałym pedagog i wychowawca, inicjator budowy obok szkoły pomnika Adama Mickiewicza, w 100. rocznicę śmierci poety. Był człowiekiem bardzo uzdolnionym, prowadził zajęcia z języka angielskiego, utworzył Klub Esperantystów, oraz zajął się doszkadzaniem osób dorosłych na kursach wieczorowych, dzięki czemu ponad 30 osób mogło na miejscu ukończyć 7 klasę i dalej kontynuować naukę w szkołach średnich.

Od roku 1960 do 1964 kierownikiem szkoły był Stanisław Góra, zaś grono pedagogiczne stanowili żona kierownika, Stefania Góra, Kazimierz Rozum, Helena Nita, Maria Zdunek, Edward Rzepka, Zofia Płaneta i Henryk Płaneta. W roku 1958 zorganizowano szkołę 7-klasową, która istniała do 1965 roku. Na początku lat 60. liczba dzieci zaczęła się stopniowo zmniejszać i dlatego ówczesne władze oświatowe obniżyły stopień organizacyjny szkoły do 4-klasowej. Od 1964 roku uczyli w szkole w Dołędze państwo Józefa i Jan Haluchowie i Maria Borowiec. Dzieci po ukończeniu klasy 4 kontynuowały naukę w Szkole Podstawowej w Zaborowie.

W roku 1965 funkcję kierownika, a w latach późniejszych dyrektora szkoły, powierzono Janowi Szydłowskiemu, zaś nauczanie prowadziły panie Janina Przybyło, Stefania Cebula (była też przez kilka lat kierownikiem szkoły), Maria Anioł, Elżbieta Sokołowska i pan mgr inż. Józef Wilaszek. W połowie lat 90. XX wieku z inicjatywy dyrektora szkoły Jana Szydłowskiego, sołtysa wsi pana Stanisława Tabora, radnego pana Stanisława Badziocha i pozostałych mieszkańców Dołęgi rozbudowę i generalny remont budynku szkolnego. W miesiącu maju 1998 roku w 200. rocznicę urodzin Adama Mickiewicza szkole nadano imię tego wielkiego poety i patrioty. Nie był to wybór przypadkowy, gdyż dołączenie już wcześniej wybrali i umiłowali Adama Mickiewicza, budując mu pomnik i czytając jego dzieła. Po przejściu na emeryturę dyrektora szkoły Jana Szydłowskiego i Pani Janiny Przybyło, w 2000 roku nowym dyrektorem została pani Beata Nicpoń. Od września 2001 roku szkoła w Dołędze stała się szkołą filialną Publicznej Szkoły Podstawowej im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.

Ze względu na niekorzystną demografię urodzeń z dniem 1 września 2002 roku szkoła filialna w Dołędze, po 103 latach działalności została zlikwidowana. Od tego momentu dzieci naukę pobierają w szkole zaborowskiej. W roku bieżącym obowiązkowi szkolnemu podlega 39 dzieci zamieszkałych w miejscowości Dołęga.

Historia Szkoły Podstawowej w Kwikowie.

Szkoła Podstawowa w Kwikowie ma nieco skromniejszą historię niż podobna placówka, działająca w Dołędze. Pierwszą wzmiankę o powstaniu szkoły w Kwikowie datuje się na rok 1904. Wtedy to w tej miejscowości uruchomiono klasę eksponowaną, będącą właściwie klasą filialną szkoły w Zaborowie. Do roku 1906 zajęcia prowadziła tu młoda nauczycielka, Marya Klasówna. Od roku 1906, po-

czątkowo tymczasowo, a później na stałe, szkołę prowadził Stanisław Róg.

Szkoła kwikowska w okresie międzywojennym była szkołą jednoklasową, do 1926 roku nie posiadała własnego budynku, nauka więc odbywała się w wynajętych izbach chłopskich. W roku 1920 zatrudniony był jeden nauczyciel, który prowadził zajęcia w dwóch kompletach, a do szkoły uczęszczało 50 uczniów. Szkoła posiadała jedną salę lekcyjną o powierzchni 43 m kwadratowych. Była słabo wyposażona i narażona na częste powodzie, które ją niszczyły.

Nową, murowaną z cegły szkołę wybudowano w latach dwudziestych XX wieku, a oddano do użytku w 1926 roku. Obiekt ten mógł powstać dzięki wspólnemu działaniu mieszkańców Kwikowa, Klubu Polonijnemu Kwików w Chicago i ówczesnym władzom oświatowym. Pierwszym celem Towarzystwa Ratunkowego Kwikowa było wybudowanie szkoły w Kwikowie, bo z powodu jej braku, jak już wspominałem, dzieci musiały się uczyć w prywatnych domach. Dzięki staraniom Polonii kwikowskiej w bardzo krótkim czasie ufundowano cegielnię i zaczęto wypalać cegłę. Działanie te pozwoliły na wybudowanie „Domu Ludowego”, w którym umieszczono dwie sale szkolne, mieszkanie dla nauczyciela i salę widowiskowo-taneczną. Stosunkowo lepsze czasy otworzyły się przed szkołą w Kwikowie po II wojnie światowej. Jednak ze względu na fakt, że w Kwikowie „nowa” władza utworzyła Spółdzielnię Rolniczą wzorowaną na sowieckich kołchozach, również dzieci w tej szkole były poddane indoktrynacji, a praca w niej była bardzo trudna.

Na przełomie lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX wieku, czyli w latach 1958 do 1966, szkoła ta posiadała status szkoły pełnej, czyli 7-klasowej. Pracowali tu następujący nauczyciele: kierownik Stanisław Siemieniec, jego żona Stefania Siemieniec, Józef Gargul, Janina Siemieniec, Zofia Rudnicka, pan Mleczek, Józef Golonka, pan Stelma, Rozalia Majka, małżeństwo - państwo Szumowie, Felicja Miśtak, Maria Bratko, Stanisława Kowalczyk, Leokadia Kaczmarczyk. Przez 13 lat ostatnią nauczycielką, która prowadziła szkołę w Kwikowie, była pani Rozalia Duda. W 1972 roku dzięki donacji Towarzystwa Ratunkowego Kwików w Chicago odnowiono stary krzyż przy szkole. Pamiętał on wielką powódź z 1934 roku i uległ powolnemu zniszczeniu. Ze względu na małą liczbę urodzeń Szkoła Podstawowa w Kwikowie przestała działać w roku 1979. Dzieci z Kwikowa wraz z panią Dudową zaczęły uczęszczać do Szkoły Podstawowej w Zaborowie. Ciekawostką niech będzie fakt, że dowożono je tzw. „koniobusem”, czyli wozem konnym, ciągniętym przez konia i zaopatrzonym w dach. Pojazd ten wywoływał często skrajzenia z pojazdami romskimi w taborach cygańskich, dlatego gdy „koniobus” podjeżdżał pod szkołę budził ciekawość i wywoływał lekki uśmiech na twarzach, szczególnie osób z zewnątrz. Oto zapis kroniki zaborowskiej szkoły z dnia 1 września 1979 roku:

„W gronie nauczycielskim w tym roku nie zaszły zmiany, dochodzi tylko kol. Rozalia Duda z Kwikowa. Z powodu małej liczby dzieci tj. 2 do klasy I i 3 do kl. 0 nie można było utrzymać w tej wsi szkoły nawet stosując tzw. przemienność. Na zebraniu rodziców posiadających dzieci do szkoły, mieszkańcy wsi postanowili o likwidacji szkoły i dowożeniu furmanką uczniów klas. I, II III. Dowożenia dzieci podjął się Józef Łucarz, wykonał odpowiednio przygotowany wóz, obity folią i bardzo dobrze, ku zadowoleniu rodziców wykonywał tę czynność, a dzieci swój pojazd nazwały „koniobusem”.

W 1985 roku udało się dzięki ofiarności Towarzystwa Ratunkowego Kwików w Chicago i Komitetu w Kwikowie wyremontować budynek szkolny z przeznaczeniem na świetlicę dla młodzieży i biuro sołtysa. Dawny budynek szkolny nadal służył więc dzieciom, młodzieży i mieszkańcom Kwikowa.

Przez 75 lat dzieci z Kwikowa uczęszczały do szkoły w swojej miejscowości. Od 44 lat uczęszzczają do Publicznej Szkoły Podstawowej im. Władysława Jagiełły w Zaborowie. W roku szkolnym 2023/2024 obowiązkowi szkolnemu podlega 31 uczniów zamieszkałych w Kwikowie.

Szkoły Podstawowe w Dołędze i Kwikowie na przestrzeni XX wieku dobrze spełniały swoje zadania. Niosły kaganek oświaty, kultury i patriotyzmu w czasach zaborów, odradzającej się Polski w dwudziestoleciu międzywojennym, ponurej okupacji niemieckiej i sowieckiego zniewolenia po zakończeniu II wojny światowej. Dziś są piękną kartą historii, która rozgrywała się w minionych latach na ziemi zaborowskiej.

Mieczysław Chabura

Budynek dawnej szkoły w Kwikowie

Kulinary Dzień KrajóŹ Świata

Niezmiennie połowa czerwca to gorący okres w życiu kaŹdej szkoły... To czas, gdy pogoda nieubłaganie sygnalizuje, Źe nadciągają upragnione przez uczniŹw wakacje, ale takŹe czas klasyfikacji, ostatnich zajęć oraz wielu wydarzeń szkolnych, takich jak Dzień Sportu oraz Dzień Rodziny. W naszej szkole postanowiliŹmy ten finał roku szkolnego wzbogacić takŹe o „dyskusję” na temat zagranicznej kultury, języków oraz kuchni podczas drugiego KulinarneŹgo Dnia KrajóŹ Świata.

14 czerwca, juŹ po raz drugi, nasza szkoła stała się ogromną mapą Źwiata, a przekroczenie progu sal lekcyjnych przenosiło wszystkich uczestnikŹw do wybranych przez nich krajóŹ. W tym roku „odwiedziliŹmy” takie państwa jak Włochy, Grecję, Meksyk, Niemcy, Turcję, Hiszpanię, Francję oraz Stany Zjednoczone. KaŹda z klas przeprowadziła prezentację podczas, ktŹorej zostały zaprezentowane najwaŹniejsze informacje o danym kraju, ciekawostki na jego temat oraz najwaŹniejsze potrawy i składniki. Wielu uczniŹw wzbogaciło swoje prezentacje, przebierając się w stroje charakterystyczne dla danego kraju. Następnie klasy wraz ze swoimi opiekunami przygotowały menu degustacyjne z wybranego przez siebie kraju. Zwieńczeniem projektu były wzajemne odwiedziny w udekorowanych wcześniejsz salach lekcyjnych oraz poczęstunek przy dŹwiękach tradycyjnej muzyki danego regionu Źwiata.

Po sukcesie i ogromnym zaangażowaniu wszystkich w organizację zeszłorocznego oraz tegorocznego KulinarneŹgo Dnia KrajóŹ Świata została podjęta decyzja o nadaniu temu wydarzeniu miana szkolnej tradycji, ktŹora mamy nadzieję z roku na rok będzie się rozwijać dzięki naszym uczniom, ich rodzicom, dyrekcji oraz gronu pedagogicznemu.

Renata Fornal
PSP Wola Przemysłowa

Kulinary Dzień Krajów Świata

edycja II

*w Szkole Podstawowej w
Woli Przemyskiej*

Absolwenci w roku szkolnym 2023/2024

Absolwenci Publicznej Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Strzelcach Wielkich

Zgodnie z porządkiem alfabetycznym: Berner Kinga, Cupała Agnieszka, Jakubowski Patryk, Kordecka Emilia, Kordecki Jakub, Kras Julia, Solak Wiktor, Wilk Amelia, Wójcik Krzysztof, Zabiegała Kalina. Wychowawca klasy: Krystyna Zydrzeń.

Absolwenci Szkoły Branżowej w Zespole Szkół w Szczurowej

Zgodnie z porządkiem alfabetycznym: Badzioch Kacper, Białe Nikodem, Cieśla Zuzanna, Fela Mateusz, Gałek Gabriela, Gawlik Dawid, Grzesik Paweł, Hajduk Julia, Kałuża Paweł, Kapa Nikola, Kapa Oskar, Kapusta Wiktoria, Kozak Wiktoria, Łach Magdalena, Majka Martyna, Mądrzyk Kamil, Oleksy Wawrzyniec, Oleksyk Amelia, Płachno Karol, Puskarz Jakub, Reczek Oliwia, Tempka Arkadiusz, Zięcina Wiktoria. Wychowawca klasy: Robert Dzień

Absolwenci Zespołu Szkół w Szczurowej

Zgodnie z porządkiem alfabetycznym: Antosz Emilia, Antosz Franciszek, Dziewońska Julia, Głqb Bartłomiej, Gnatek Jakub, Gofron Emilia, Gofron Olivia, Gołębiowski Karol, Kapa Kacper, Lechowicz Filip, Matwieieva Inna, Skóra Kinga, Stachura Samanta, Świętek Zuzanna, Wąsik Oliwia, Zadróż Sabina, Zajęc Igor. Wychowawca klasy: Beata Rosa

Absolwenci Publicznej Szkoły Podstawowej im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym

Zgodnie z porządkiem alfabetycznym: Gargul Zofia, Gierczak Krystian, Kaczmarczyk Maksymilian, Rataj Maciej, Słowik Kacper, Stolek Gabriela, Worek Oliwia, Zaczyński Kacper. Wychowawca klasy: Małgorzata Kuta

Absolwenci Publicznej Szkoły Podstawowej im. mjr. Henryka Sucharskiego w Woli Przemysłowej
Zgodnie z porządkiem alfabetycznym: Badzioch Sylwester, Chyłka Hubert, Śliwiński Jakub. Wychowawca klasy: Urszula Stańczyk

Absolwenci Publicznej Szkoły Podstawowej im. Władysława Jagiełły w Zaborowie
Zgodnie z porządkiem alfabetycznym: Babło Michał, Badzioch Bartosz, Bieniasz Ksawery, Bylica Jakub, Bylica Marcin, Czuj Patrycja, Dulęba Sebastian, Gałek Wiktor, Górak Julia, Ignarski Nicolas, Kucmierz Urszula, Kula Franciszek, Latocha Maria, Lekki Filip, Markiewicz Oliwia, Nowak Judyta, Oleksy Wiktor, Ślęczka Oskar, Toński Sebastian. Wychowawca klasy: Bogumiła Szydłowska

„Mama i tata – najpiękniejsze słowa świata”

W dniu 11. czerwca 2024 r. w szkole w Uściu Solnym odbyła się uroczystość „Święta Rodziny”. Dyrektor szkoły, Pan Michał Winczura serdecznie powitał wszystkich uczestników spotkania, jak również zaproszonych gości.

Część oficjalną rozpoczął występ grupy przedszkolnej poświęcony rodzicom i rodzinie, który wywołał wiele wzruszeń wśród widzów. Radosnym akcentem stała się prezentacja kilku układów tanecznych małych artystów.

Następnie Dyrektor wręczył sponsorom oraz przyjaciołom naszej placówki pamiątkowe statuetki jako wyraz podziękowania i wdzięczności za okazaną pomoc i wsparcie.

Kolejną częścią wydarzenia był „Piknik Rodzinny”. Wielką radość sprawiły wszystkim, a w szczególności dzieciom: zamki dmuchane, wata cukrowa, a także ścianka wspinaczkowa przygotowana przez druhow z OSP Górka. Wielką pomoc w organizacji wydarzenia okazało Gminne Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej oraz Wójt Gminy Szczurowa Pan Zbigniew Moskal. Kulinarne pyszności przygotowały panie z Koła Gospodyń Wiejskich *Uścianeczki*. Odbyło się również wiele konkursów, pogadanek i prelekcji o charakterze profilaktycznym.

W tym dniu dzieci wraz z rodzicami mogły wspólnie się bawić oraz spędzić miłe chwile bez trosk i pośpiechu.

Zespół Szkolno-Przedszkolny w Uściu Solnym

80. rocznica Akcji III Most i udziału w niej Kwikowian.

Konspiracyjna Republika Chłopska

Kwików to niewielka miejscowość, znajdująca się w północnej części gminy Szczurowa, malowniczo położona nad rzeką Uszwicą. To właśnie tutaj, w czasie II wojny światowej, bardzo dynamicznie działał ruch konspiracyjny, skupiony wokół Batalionów Chłopskich, które były podziemną organizacją zbrojną ruchu ludowego.

Ruch ludowy był jednym z najważniejszych filarów Polskiego Państwa Podziemnego. Już w sierpniu 1940 roku, z inicjatywy Stronnictwa Ludowego „Roch”, powstaje Straż Chłopska „Chłostrą”, przekształcona wiosną 1941 roku w Bataliony Chłopskie, choć oficjalnie nazwę tę przyjęto dopiero w 1944 roku. BCH były drugą po Armii Krajowej siłą wojskową na terenie okupowanej Polski, licząca około 170 tysięcy żołnierzy, którzy uczestniczyli w około 3 000 akcjach bojowych. To niezwykła w dziejach naszego oręża formacja, gdyż była najliczniejszą w historii Polski, jak również świata armią włościańską. Wyróżniała ją także to, że jej członkami byli żołnierze, którzy nimi nigdy wcześniej nie byli. Stanęli jednak, by bronić ojczyzny, polskiej ziemi oraz ojcowizny. Wynikało to z głębokiego przywiązania do tradycji rodzinnej, religijnej i ludowej. Zawołanie „Żywią i bronią” było aktualne w czasie Powstania Kościuszkowskiego, podczas zaborów, I wojny światowej, wojny polsko-bolszewickiej i wynikało z umiłowania ojczyzny oraz potrzeby jej wiernego służenia, zarówno w czasie pokoju, jak i wojny. Sam przywódca chłopski, nasz rodak z Wierzchosławic, Wincenty Witos, powiedział „Polska winna trwać wiecznie”. Na czele BCH stało Centralne Kierownictwo Ruchu Ludowego, które reprezentował Józef Niećko. Struktury niższego szczebla stanowiły w terenie okręgowe, obwodowe, gminne i gromadzkie trójki SL – „Roch”. Komendantem głównym został Franciszek Kamiński, zaś szefem sztabu Komendy Głównej – Kazimierz Banach.

Jeśli chodzi o strukturę Batalionów Chłopskich na terenie ówczesnej gminy Szczurowa, to była ona zorganizowana we wszystkich miejscowościach gminy. Obszar ten należał do powiatu brzeskiego i był oznaczony jako Nadleśnictwo 10. Funkcje kierownicze pełnili ze Szczurowej Stanisław Rassak ps. „Lipa” - przewodniczący trójki, z Ryłowej Bartłomiej Przytuła ps. „Ursus”, z Zaborowa Józef Oleksy ps. „Nieć”, Skórnoń ze Strzelec Małych i Bartłomiej Koza z Woli Przemykowskiej. W późniejszym okresie w strukturach powiatowych działali Ludwik Rassak ps. „Żuk” i Stanisław Klimaj „Młot” ze Szczurowej oraz z Zaborowa Jan Majka i z Woli Przemykowskiej - Stanisław Prus. W Powiatowym Kierownictwie Ludowego Związku Kobiet (LZK) działały ze Szczurowej Katarzyna Rassak i Irena Gofron. Jan Rassak ps. „Nawrot” otrzymał stanowisko instruktora organizacyjnego Okręgowego Kierownictwa Ruchu Ludowego w Krakowie. Jeśli chodzi o działalność Batalionów Chłopskich w gminie Szczurowa to nieformalną stolicą gminy był Kwików, gdyż to w tej miejscowości najszybciej powstały konspiracyjne struktury.

W Kwikowie mieszkała patriotyczna rodzina Chwałów, to jest seniorzy Jan Chwał (żył 79 lat, zm. 08 kwietnia 1949 r.), jego żona Anna (żyła 85 lat, zm. 07 września 1963 r.) oraz ich synowie Paweł Chwał „Skory”, urodzony 12 listopada 1909 r. w Kwikowie, zm. w szpitalu w Wie-

Jakub Chwał (Półkoszek) - komendant LSB w Szczurowej

liczce w roku 1993, jego brat Jakub Chwał „Półkoszek” (ur. 22 marca 1912 r., zm. 13 listopada 2001 r.), jego żona Stefania (ur. 24 stycznia 1909 r., zm. 29 stycznia 1977 r.), drugi brat Stanisław oraz Jan Walczak, (żył 63 lata, zm. 12 grudnia 1963 r.) ożeniony z siostrą braci, Anną (żyła 95 lat, zm. 05 stycznia 2000 r.). Władysław Myśliński w książce „A jednak tak było” pisze:

„Jasień” po opuszczeniu swojej pracy w Bruśniku, ulokował się w Kwikowie, w najbardziej jak się mówiło „zapadłej” wsi w powiecie brzeskim, ale z ludnością jak najbardziej solidną, gościnną i patriotycznie zespoloną. Najbliższe miasto Brzesko i linia kolejowa znajdowały się i znajdują do dziś od niej w odległości ponad trzydziestu kilometrów. Wieś usytuowana w polu, była dla uciekinierów i pracy konspiracyjnej idealną, do końca okupacji „Konspiracyjną Republiką Chłopską” w powiecie. Tam (w Kwikowie) odbywały się zebrania, odprawy i kursy, nie wyłączając obchodów Święta Ludowego.... Na Kwików szło się nie tylko w sprawach konspiracyjnych, ale i użyć tu bezpiecznej swobody, czegoś nowego się dowiedzieć, a przy tym popolitykować, czasem i na tym tle posprzeczać. Nigdy się im w tamtych strasznych czasach okupacji nie uprzykrzyliśmy, zawsze witali nas bardzo serdecznie i nigdy stamtąd nie odchodziliśmy głodni, a prawie w każdy dzień ktoś tam z bliższego czy głębszego terenu przybywał, a nierzadko i kilkunastu konspiratorów na raz.

Ze względu na dogodne położenie Kwikowa na uboczu szlaków komunikacyjnych, obok wału rzeki Uszwicy,

przez bliskość Wisły z jej rozlewiskami i liczne zarośla, można było bezpiecznie się tu ukryć, a w razie zagrożenia ewakuować na tereny województwa wówczas kieleckiego, a obecnie świętokrzyskiego. Bezdrożne tereny tego regionu umożliwiały bowiem bezpieczne i skuteczne ukrycie się oraz przeformowanie sił. W sąsiadującym przez Wisłę powiecie pińczowskim była bardzo dobrze zorganizowana działająca partyzantka, zarówno Armii Krajowej, jak również Batalionów Chłopskich i Armii Ludowej. Nie bez znaczenia w odgrywaniu przez Kwików tak ważnej roli w ruchu oporu był fakt, że miejscowa ludność wspierała partyzantów i zachowywała się bardzo przyzwyczajenie. Nie było w tej wsi donosów do Gestapo, co niestety zdarzało się w innych miejscowościach gminy Szczurowa. Za takie donosy specjalne sądy podziemne wykonywały wyroki chłosty, a nawet śmierci. Panująca w Kwikowie między mieszkańcami solidarność pozwoliła, by był on schronieniem dla licznych partyzantów nie tylko z najbliższej okolicy. Stosunkowo zasobne gospodarstwa (Kwików ma dużo lepsze gleby niż Zaborów, Pojawie czy Dołęga), o większym areale rolnym, dawały większe możliwości wyżywienia przybyszów. Wszystkie te czynniki sprawiły, że w tej miejscowości były doskonałe warunki do konspiracji. Dodatkowo por. Paweł Chwała, będąc przedwojennym wojskowym, wywierał pozytywny wpływ na środowisko kwikowskie. W Kwikowie była również zainstalowana w ukryciu radiostacja, umożliwiająca łączność ze światem i dająca możliwość szerszych kontaktów konspiracyjnych.

Chyba najbardziej odpowiedzialną, a mało znaną akcją partyzantów z Kwikowa, było odebranie i zaopiekowanie się cichociemnymi, którzy przylecieli do okupowanej Polski w czasie akcji III Most (Wildhorn III). Operacja ta została przeprowadzona w nocy z 25 na 26 lipca 1944 r. Samolot Dakota z polsko-brytyjską załogą 265 dywizjonu RAF wystartował z lotniska Campo Casale o godz. 19:28, zaś na lądowisku „Motyl”, rozlokowanym pomiędzy miejscowościami Wał-Ruda i Jadowniki Mokre, wylądował 23 minuty po północy. Działania zabezpieczał oddział Armii Krajowej „Urban”, zaś dowódcą ochrony lądowiska był kapitan Władysław Kabat „Brzechwa” (ur. 8 lipca 1906 roku w Miechowicach Małych, zm. 29 września 1980 w Sobótce koło Wrocławia). Był on żołnierzem Batalionów Chłopskich i Armii Krajowej, pułkownikiem Wojska Polskiego, działaczem ruchu ludowego, więzionym przez władze komunistyczne z powodów politycznych.

Najczęściej akcję III Most kojarzy się z wysłaniem do Londynu 7 najważniejszych części rakiety V2, w tym żyrokompasu magnetycznego. Części te zostały odnalezione przez Michała Kaszę, komendanta gminnego Batalionów Chłopskich w miejscowości Sarnaki nad Sanem. Do tej ważnej przesyłki zostały dołączone ekspertyzy wykonane przez prof. Janusza Groszkowskiego, prof. Marcelę Struszyńskiego i inż. Antoniego Kocjana. Do Brindisi odlecieli emisariusz rządu londyńskiego doktor Józef Retinger, późniejszy premier rządu polskiego w Londynie – Tomasz Arciszewski ps. „Stanisław”, emisariusz stronnictwa Ludowego ppor. Tadeusz Chciuk-Celt ps. „Celt” oraz Czesław Miciński. Do odlotu przygotowywany był również inż. Antoni Kocjan, który był więźniem obozu koncentracyjnego Auschwitz - Birkenau o numerze obozowym 4267. Został on jednak aresztowany przez Gestapo. Zastąpił go Jerzy Chmielowski ps. „Rafał”, również więzień Auschwitz-Birkenau.

Mało natomiast mówiło się i pisało o cichociemnych, którzy przylecieli do kraju w ramach tej akcji. Byli to: por. Kazimierz Bilski ps. „Rum” (ur. 10 grudnia 1913 r. w Kamiennej, zm. 9 stycznia 1979 r. w Londynie), Leszek Starzyński vel Leszek Jerzy Dominowski ps. „Malewa” (ur. 5 lutego 1922 r. w Krakowie, zm. 21 października 1990 r. w Ontario w Kanadzie), Bogusław Wolniak vel Bolesław Wnuk ps. „Mięta” (ur. 9 marca 1907 r. w Warszawie, zm. 31 marca 1986 r. w Gliwicach) oraz Jan Nowak-Jeziorański właśc. Zdzisław Antoni Jeziorański ps. „Janek”, „Jan Nowak”, „Jan Zych” (ur. 2 października 1914 r. w Berlinie, zm. 20 stycznia 2005 r. w Warszawie). Podczas Powstania Warszawskiego wziął z Jadwigą Wolską ps. „Greta”, powstańczą łączniczką ślub, który trwał 7 minut i odbył się między pogrzebami.

Po odebraniu z położonego między miejscowościami Wał-Ruda i Jadowniki Mokre lądowiska „Motyl”, cichociemni przez Pojawie, Zaborów zostali dowiezieni do wsi Kwików, do domu Anny i Jana Walczaków. Całą akcją dowodził przedwojenny oficer por. Paweł Chwała „Skory”. Przyjęcie niespotykanych gości było tak okazałe, że zagrała również kapela ludowa, która ich powitała krakowiakiem „Bartoszu! Bartoszu! Hej nie traćwa nadziei...”. Wydarzenie to opisał w książce „Kurier z Warszawy” sam Jan Nowak-Jeziorański:

W obszernej izbie tłoczno jest i radośnie. Oprócz naszej zbrojnej eskorty, „Włodka i pasażerów „Mostu” zjawili się liczni sąsiedzi. Poczęstunek jest obfity, żaden lunch w najlep-

Dostępna przeźrzeń publiczna

Jan Nowak-Jeziorański (Jan Nowak)

szej restauracji w londyńskim Soho tak nie smakował, jak te grube pajdy wiejskiego razowca na pół pal ca posmarowane świeżym masłem, twaróg ze szczypiorkiem, jajka na twardo i mięso wieprzowe zakrapiane suto bimbrem. Popędza nas jakiś energiczny gospodarz, który od chwili kiedy samolot poszedł w powietrze, objął komendę nad całością. Występuje pod pseudonimem „Skory” (Paweł Chwał). Z rozmowy dowiaduję się, że jest komendantem miejscowego Obwodu Batalionów Chłopskich i ma stopień porucznika. Nie pozwala nam zabawić się zbyt długo, ponagla do pośpiechu. Przewiduje, że Niemcy, którzy bali się ruszyć w nocy, zaczną lada godzinę przetrząsać teren. Obliczam, że Kwików, wieś, w której znaleźliśmy się, musi być oddalona kilkanaście kilometrów od lądowiska (w rzeczywistości jest to odległość 7 kilometrów). Gospodarze, sąsiedzi i żołnierska brać chłopska żegnają nas z wylewną serdecznością. „Skory” (por. Jakub Chwał) dyryguje wszystkim w wojskowym trybie. Rozmieszcza nas po dwóch na osobnych furmankach. Przy każdym siada gospodyni z pełnym koszykiem masła, sera albo drobiu. Ma to wyglądać jak jazda na jarmark... Żegnają nas od przyzby gorące okrzyki: Niech was Pan Bóg prowadzi! Szczęść Boże! Bóg z wami!... Z zadowoleniem obserwuję sprawność organizacyjną „Skorego”, który drobiazgowo przewidział każdy szczegół. Na stacji w Słotwinie-Brzesku, rozstawił czujki, coś w rodzaju sztafety... „Skory” zaopatruje nas w bilety, lecz nie idzie z nami na stację. Mocnym uściskiem dłoni żegnamy się z nim i z kobietami, które służyły nam za ubezpieczenie. Na peronie rozstajemy się, utrzymujemy ze sobą łączność wzrokową. Każdy ma wejść do innego wagonu. Pociąg do Krakowa spóźnia się. Czekamy bardzo długo, naprzód w Brzesku, a później w Krakowie na pociąg do Warszawy.

Jan Nowak-Jeziorański wraz z żoną, Jadwigą przeżyli powstanie i okupację. W październiku 1944 roku udał się na Zachód, gdzie po wojnie pracował w polskiej sekcji radia BBC, później w Radiu Wolna Europa. Jego felietonów słuchali Polacy w zniewolonym przez Sowieców kraju. Dostarczały im one prawdziwych wiadomości i dawały nadzieję na zmiany ustrojowe w Polsce. Po zakończeniu pracy w Rozgłośni Radia Wolna Europa działał w Kongresie Polonii Amerykańskiej i odegrał ważną rolę w przyje-

ciu Polski do NATO. Oprócz Jana Nowaka-Jeziorańskiego, który w czasie Powstania Warszawskiego pracował w powstańczej radiostacji „Błyskawica”, wszyscy pozostali „kwikowscy cichociemni” w nim walczyli: mjr dypl. Kazimierz Bilski jako dowódca batalionu na Śródmieściu, ppor. łącz. Leszek Starzyński jako radiotelegrafista komendy Obszaru Warszawskiego, zaś mjr łącz. Bogusław Wolniak jako oficer Dowództwa Wojsk Łączności.

Operacja przerzucenia cichociemnych z lądowiska „Motyl” do Kwikowa i dalej do stacji kolejowej Brzesko-Słotwina musiała być przeprowadzona w sposób błyskawiczny i z zachowaniem największego bezpieczeństwa zarówno gości, jak również członków ruchu oporu, czyli Batalionów Chłopskich. Dzięki wspaniałej organizacji mieszkańców Kwikowa, ich patriotycznej postawie oraz dzięki takim rodzinom jak rodzina Chwałów i Walczaków, udało się przeprowadzić tę akcję w sposób perfekcyjny. Należy w tym miejscu docenić odwagę gospodyń kwikowskich, które z narażeniem życia podjęły się tego także niebezpiecznego zadania. W każdej przeciw chwili, gdyby Niemcy dowiedzieli się o tej akcji, mogli spacyfikować Kwików. Mogło dojść do wielkiej tragedii. Jednak nieprzypadkowo tę wieś nazywano w czasie niemieckiej okupacji Konspiracyjną Republiką Chłopską. Siła mieszkańców Kwikowa w tak trudnych i bezwzględnych czasach brała się z wewnętrznej solidarności i jedności tej społeczności. W czasie wojny, a szczególnie II wojny światowej, unaoczniał się dramat Żydów, Romów ale i Polaków, którzy byli skazani na zagładę lub w najlepszym przypadku na całkowite poddaństwo. Działalność patriotyczna mieszkańców Kwikowa była aktem heroicznego poświęcenia, wielkiej odwagi i dawała nadzieję na wolność i niepodległość. Mam świadomość, że z biegiem lat pamięć się zaciera, minęło bowiem od tych wydarzeń prawie 80 lat. Właśnie dlatego należy przypominać takie wydarzenia, postawy i takich ludzi. Nie wolno nam o nich zapominać, a pamięć o naszych przodkach powinna być pieczołowicie pielęgnowana i przekazywana następnym pokoleniom.

Mieczysław Chabura

Władysław Kowanetz

– zasłużony Strażnik Pamięci z Uścia Solnego

Teren byłego niemieckiego obozu Auschwitz-Birkenau. 1947 r. Fot. PAP/CAF/S. Dąbrowiecki

Kiedy pod koniec 1945 roku sowieckie władze zaczęły przekazywać polskiej administracji tereny wyzwolonego kilka miesięcy wcześniej obozu Auschwitz-Birkenau, w którym niemieccy okupanci uśmiercili ponad milion ludzkich istnień, rozgorzała dyskusja na temat przyszłości, tego na zawsze już naznaczonego ludobójstwem miejsca. Chociaż zdecydowana większość ludzi była zdania, że niezatarte całkowicie przez Niemców ślady bestialskich zbrodni powinny zostać zachowane i pokazane przyszłym pokoleniom ku przestrodze, to nie brakowało również głosów o zburzeniu i zaoraniu terenów dawnego obozu, aby nie przypominać już więcej o okrucieństwach II wojny światowej.

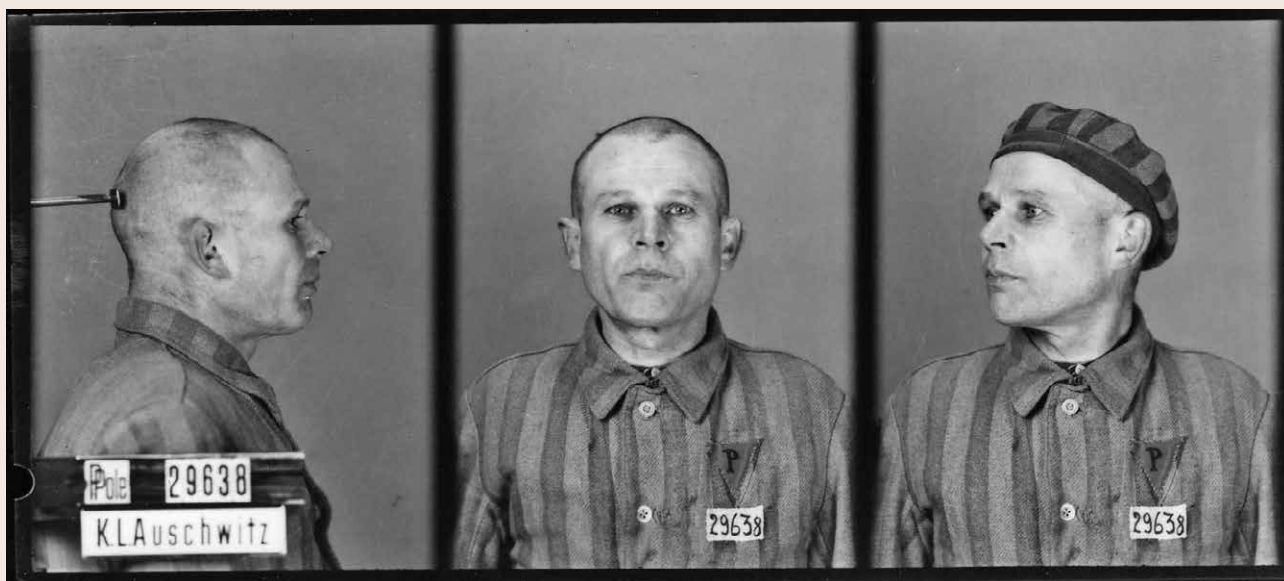
O tym, że w miejscu KL Auschwitz i KL Birkenau powstało otwarte 14 czerwca 1947 (w 7 rocznicę I transportu) muzeum, zadecydowały przede wszystkim głosy byłych więźniów, którzy powtarzali, że... *świat nie może nigdy zapomnieć*. Uświęcone cierpieniem i śmiercią niewinnych miejsce miało stać się sumieniem świata i ważną lekcją dla wszystkich pokoleń przyszłości – do dzisiaj Miejsce Pamięci i Muzeum Auschwitz-Birkenau odwiedziło około 50 mln osób.

Pierwszymi przewodnikami i zarazem twórcami Muzeum Auschwitz-Birkenau byli właśnie byli więźniowie, którzy w trakcie oprowadzania po dawnym obozie zagłady mogli opowiadać o własnych przeżyciach i cierpieniach, co dla wszystkich odwiedzających było niezwykle silnym przeżyciem. W tej szczególnej grupie przewodni-

ków złożonej z byłych więźniów był między innymi urodzony w Uściu Solnym Władysław Kowanetz, który resztę swojego życia poświęcił na podtrzymywanie i krzewienie pamięci o tym, co wydarzyło się w tym piekle na ziemi. Przyszły działacz niepodległościowy, a później niezłomny strażnik pamięci przyszedł na świat 9 października 1899 roku w rodzinie Franciszka i Rozalii i został ochrzczony w kościele parafialnym w Uściu Solnym. Stosunkowo spokojne życie 15-letniego ucznia bocheńskiego gimnazjum, przerwał wybuch I wojny światowej, który rozbudził marzenia wielu Polaków o odzyskaniu niepodległości. W 1917 roku, podobnie jak wielu jego rówieśników, w wieku niespełna 18 lat, ochotniczo zaciągnął się do 6 Pułku Piechoty Legionów Polskich, aby walczyć o wolną Ojczyznę. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wziął także udział w wojnie z Rosją Sowiecką, która zatrzymała pochód bolszewików na Zachód.

W okresie dwudziestolecia międzywojennego Władysław Kowanetz służył w Policji Państwowej, do której wstąpił w 1921 roku. Do momentu wybuchu II wojny światowej pracował w Nowym Sączu, Krakowie, Oświęcimiu, Białej Krakowskiej i Wilkowicach. W 1925 roku ożenił się z Julianną Tyrną, a w 1929 roku przyszła na świat ich córka Izabela.

Kiedy 1 września 1939 roku Niemcy napadły na Polskę, niemal 40-letni Władysław Kowanetz został zmobilizowany do Wojska Polskiego i wziął udział w kampanii

Władysław Kowanetz jako więzień KL Auschwitz. Źródło: Muzeum Auschwitz-Birkenau

wrześniowej. Swoją służbę Ojczyźnie kontynuował również w warunkach okupacyjnych na terenie Nowego Sącza, gdzie bardzo szybko włączył się w działalność ZWZ/AK. W ramach pracy konspiracyjnej podjął się niezwykle ryzykownego zadania i wstąpił do granatowej policji, aby prowadzić działalność wywiadowczą i kontrwywiadowczą. Jednym z jego zadań było niszczenie donosów, dzięki któremu udało mu się uratować życie wielu osób.

Swoją patriotyczną walkę przyplacił w 1942 roku aresztowaniem przez Niemców i wywiezieniem do KL Auschwitz, gdzie otrzymał numer obozowy 29638. Przebywając w bloku 11 zgłosił się na ochotnika do komanda Buna, które pracowało przy budowie fabryki kauczuku i obozu w Monowicach. Po niespełna dwóch miesiącach został wywieziony do Mauthausen, a następnie do Gusen, w którym doczekał końca wojny i wyzwolenia.

Ponad trzy lata uwięzienia w obozach koncentracyjnych bardzo osłabiły zdrowie Władysława Kowanetza. Kiedy po rocznym okresie rekonwalescencji zaczął odzyskiwać siły, podjął pracę w Muzeum Auschwitz-Birkenau, będąc jednym z pierwszych byłych więźniów, którzy współtworzyli to szczególne miejsce pamięci. Przez niemal 18 lat pracy w Oświęcimiu, dokładał wszelkich starań, aby pamięć o ofiarach niemieckiego ludobójstwa nigdy nie zaginęła. Zmarł 1 kwietnia 1971 roku i został pochowany na Cmentarzu Parafialnym w Oświęcimiu.

W tym roku mija 125. rocznica urodzin tego zasłużonego Strażnika Pamięci – Pamiętamy.

Mateusz Michalski

Władysław Kowanetz z żoną Julianną i córką Izabelą. Zdjęcie wykonane przed wybuchem II wojny światowej. Źródło: ze zbiorów dr. Adama Cyry

